

1990

சூழி - புரட்டாதி

ஓசை 1

ஓலி 3

ஓசை

P'RAYA
87 RUE DE COCUMES
92600 ASNIERES SUR -
- SEINE ; FRANCE

○ உள்ளே . . .

- கருத்து ஆசிரியர் குழு
- இருவினாள்ளே பாலுபாரதி
- க.கை: நெடும் பயணநினைவகைகள் எஸ். அகஸ்தியர்
- ஒரு மொழி ஆராய்ச்சி அருந்ததி
- மணிக்கதைகள் வசந்தன்
- ஆசையிலே பாத்திகட்டி புவனன்
- யார் இந்த யாழ்ப்பாணத்தான்? கா. சிவத்தம்பி
- கனவுகள் தொடருமா? தி. உருத்திரன்
- அவன் பாடுவான் தமயந்தி
- மேற்குஜேர்மனி இலக்கியச் சந்திப்பு
- நோயாளிகள் கெவதமன்
- ஈழத்து நாடகக் கலையும் அருந்ததி
- கோடல்வரப்பிரபுவுடன் தீக்ஷண்யன்

மக்களின் வாழ்வியல் வெளிப்பாடே ஒரு தேசத்தின் மனசாட்சி என்ற வகையில் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளெனக் கருதப் படுகின்ற தமிழ் சிங்கள மக்களின் வாழ்நிலையை விட மலையகத் தொழிலாள மக்களின் வாழ் நிலையே பலவிதத்திலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

பிரிட்டிஷ் காலனி ஆட்சிக்காலத்தில் சூதிரைகளாகிக் கெனக் கட்டிய வயன்களிலேயே இலங்கைத் தேசிய வருமானத்தில் அறுபத்தைந்து சதவீதத்தை ஈட்டிக் கொடுக்கும் இந்த மலையகத் தொழிலாளர்கள் இன்னும் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் என்ற இதயத்தைச் சுட்டெரிக்கும் உண்மை உலகத்தின் காதுகளில் வெறும் செய்தியாக மட்டுமே விழுந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இழப்பதற்கு எதுவுமேயற்ற இந்தத் தொழிலாளர்களே இலங்கைத் தீவின் உண்மையான பாட்டாளிவர்க்க சக்திகளாகின்றனர். இந்த மக்களிடம் எழுக்கூடிய வர்க்க எழுச்சியைச் சரியாகக் கணக்கிட்ட முதலாளித்துவ அரசு 1948ல் பத்துலட்சம் தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமையைப் பறித்தது முதல் பலவித நெருக்கடிகளைக் கொடுத்தது வருகின்றது.

இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டு வரும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாத இலங்கை அரசு தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைகளையும் வழங்காமல் ஏமாற்றி வருவதோடு இனவாதத்தையும் கிளறி பிரச்சினைகளைத் திசை திருப்பிக் கொண்டே வருகின்றது.

இந்நிலையில் மலையகத் தொழிலாளர்களை நாடு கடத்தும் திட்டத்தையும் நாகுக்காகச் செயற்படுத்த முனைகிறது.

தற்போது ஒருலட்சம் மலையகத் தொழிலாளர்களை நாடுகடத்தும் திட்டம் அவிழ்க்கப் பட்டுப் பின்னர் அது கொஞ்சம்

தேக்கநிலையை அடைந்தபோதும் இவர்களை நாடுகடத்து வதிலேயே அரசு குறியாக நிற்கிறது.

ஒரு நாட்டில் ஒருவர் ஐந்து வருடங்கள் வாழ்ந்தாலே அந்நாட்டின் பிரஜா உரிமையைப் பெறும் தகுதியுடையவராசிறார். உலக வழக்கம், மனுநீதிச் சட்டம் இப்படியிருக்க ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் இலங்கையில் வாழ்ந்து, மடிந்து இலங்கையின் செழிப்புக்கு உரமிட்ட இந்த மக்களை இன்று நாடற்றவர்களாக்க அரசு திட்டமிடுவதை ஒருபோதும் அனுமதிக்க கூடாது.

தேயிலை அவிந்த பின் தேநீரை எடுத்து விட்டுச் சக்கையை வெளியே எறிவது போல் இந்தத் தொழிலாளர்களின் உழைப்பை இரத்தம் குடிக்கும் அட்டைபோல் உறிஞ்சமுடியும் வரை உறிஞ்சி விட்டு வெறும் சக்கைகளாக நாடு கடத்திவிட இலங்கை அரசு கங்கணம் கட்டி நிற்கிறது. தொழிலாள வர்க்கத்தைச் சிதறடிப்பதும் இனரீதியாக பிரித்து வைத்திருப்பதுமே அரசின் திட்டமாகும்.

நாட்டின் நெருக்கடியான இந்த நேரத்தில் ஜனநாயக முற்போக்குச் சக்திகள் கண்களை மூடிக்கொண்டிராமல் காலந் தாழ்த்தாது செயலாற்ற வேண்டியது அவசியமாகின்றது. தேசத்தின் மனசாட்சிகளான தோட்டத் தொழிலாளர்களது வாழ்க்கைப் போராட்டத்தினை வென்றெடுப்பதன் மூலமே முழு நாடும் விமோசனம் பெற முடியும் என்பதை நாம் உணர்தல் நன்று.

மலையகத் தொழிலாளர்கள் வட கீழ் மாகாண மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்தை ஆதரித்தார்களே தவிர வேறில்லை. இந்நேரமும் காலாகாலமாக நடைபெறும் கவரங்களின் போது முதலில் பலிக்கடாக்களாவது இந்தத் தொழிலாளர்களே.

இம் மலையகத் தொழிலாளர்களை இந்தியாவிற்கு நாடு கடத்தும் திட்டத்தை ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது

அதேவேளை இத்திட்டத்திற்கு மாற்றீடாக இவர்களை வடக்கு கிழக்கில் குடியேற்றும் திட்டத்தையும் ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மலையக மக்கள் தமிழையே தமது தாய் மொழியாகக் கொண்டிருந்த போதும் வடக்கு கிழக்கு மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளுடன் ஒப்பிடும்போது இவங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் சிங்கள, முஸ்லீம் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளுடன் இம் மக்கள் கூடியளவு ஒத்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். ஈழத்து இலக்கியங்கள் இதற்குச் சான்று பகன்று நிற்கின்றன.

ஏனவே இவர்களிற் சிலர் தாங்கொணா வறுமை காரணமாக வடகீழ் மாகாணங்களில் தெட்டந்தெறியனாக இருந்து பிரதேச, ஜாதி ஒடுக்கு முறைகளினால் சகிக்க முடியாது மீண்டும் மலையகம் திரும்பியவர்கள் என்பதையும் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். வடகிழக்கில் இவ் அப்பாவித் தொழிலாளர்களைக் குடியமர்த்துவது அவர்களை மேலும் சூன்யமான வாழ்வுக்கே இட்டுச் செல்லும்.

இவங்கை அரசின் இன ஒடுக்குமுறை வர்க்க ஒடுக்குமுறை களுக்கு உள்ளாகும் மக்கள் எந்த வகையில் இணைந்து கொள்வது போராடுவது என்பதிலேயே இவங்கை மக்களின் சபீட்சமான எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது.

இனமுரண்பாடானது கூர்மையடைந்திருக்கும் வேளை தொழிலாள வர்க்க சக்திகள் ஒன்றிணைவது சிரமமாயினும் இவ்வர்க்கச் சக்திகளின் இணைவே சகல மட்டத்திலும் பூரண விடுதலையைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியும்.

இவங்கையில் யாரும் பூர்வீகக் குடிகளல்லர். எல்லோரும் வந்தேறு குடிகளே. இவங்கையில் தமிழ் சிங்கள மக்கள் எவ்வாறு பூர்வீகக் குடிமக்கள் ஆனார்களோ அவ்வாறே மலையக மக்களும் இவங்கைக் குடிமக்கள் ஆவர். அதற்கேற்ற தகமை, உரிமையும் அவர்களுக்குண்டு.

மலையகத் தொழிலாளர்களை அரசு நாடு கடத்தவோ அல்லது சிதறடிக்கவோ முற்போக்கு சக்திகள் அனுமதியளிக்காத அதேவேளை அவர்களை அவர்களுடைய சொந்தப் பூமியான மலையகத்திலே வைத்துக் கருத்தியற் படுத்தி அவர்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்க வேண்டும். மலையகத் தொழிலாளர்களின் வர்க்க எழுச்சி, இலங்கைத் தீவிலுள்ள சகல மக்களுக்கும் விடிவைத் தேடிக் கொடுக்க வழி பிறக்கும்.

நேற்றைய கிரவில்

ஏதோ அனர்த்தம்

இன்றைய அதிகாலையும், காலையும்

சாவின் முனகலையும் இழந்து

சலனமற்று

சவமாய்க் கிடந்தது.

நெருப்பில் உருகிய

கொழுப்பு நெடியை

பனிப்புகார் சுமந்து வந்து

தெருக்களில் தூவிச் சென்றது.

இன்னும் விடியவில்லை:

இன்னும் விடியவில்லை.

ஒன்றிரண்டு காகங்கள் மட்டும்

இணல் வாடி இலைகளுடு கூவியது:

கில்லை: கதறியது.

இணல்வாடி மரத்தினடியில்

நிலத்தில்

முளைக்கால்கள் உன்றி

பா

வேப்பம் விதைகள்

உச்சி மரத்தை அண்ணார்ந்து

மு

கிளைகளுடே

சிதறும் சூரியத் தெறிப்பை

பா

எப்போது விடியும்? என்றது

கேட்டு வைக்கும்.

ர

இன்னும் விடியவில்லை என்பதை மட்டும்

உச்சி மரக் காகங்கள்

தி

உளறிக் கொண்டிருக்கும்.

க.கை: நெடும் பயண நினைவலைகள்

- எஸ். அகஸ்தியர் -

1.

"மனுக்குவத்தை மீட்க வென்று தேவகடாகட்சத்தால் பூயியில் அவதரித்த தெய்வீக புருஷர்களே இலக்கிய கர்த்தாக்கள்" என்று ஒரு சிவஞான பண்டிதர் எனக்குச் சொன்னது ஞாபகம். அக்கூற்றினை இயக்கவியல் வரலாறு பூர்வமாகப் பார்த்த போது 'அது எத்தகைய அபத்தம் என்பதும், இலக்கிய வாதிகள் அப்படி ஒன்றும் அவதார புருஷர்களோ, தெய்வ அருள்பாலித்தவர்களோ அல்லர்' என்பதும் தெரிய வந்தது. இலங்கையில் அத்தகைய சிவஞான பண்டிதர்களுக்கு ஆப்பு வைத்தவர்களில் க.கைலாசபதி முக்கியஸ்தர்.

க.கை. யுடன் நான் நெருங்கிப் பழகியது அபூர்வம். ஆனால், நெடுங்கால இலக்கிய வாழ்வு எமக்குள் இசைவான கருத்தியல் கொண்ட தோன்றல் துணையானது. பார்க்கப் போனால் எதுவுமே முக்கியமல்ல; முக்கியமானதெல்லாம் பெரிய விவகாரமல்ல; சிறிய விவகாரமும் முக்கியமற்றிருப்பதில்லை. இதன் நுணுக்கம் ஆழமானது. அவர் தோழமை கருத்தினூடாக நெருக்கமாக இருந்தபோதும், ஆக்கபூர்வ காரியங்கள் சிலதடவை எனக்கும் அவருக்கும் எட்டியே இருந்தன. முக்கியமானதும் சில நேரம் பெரிய விஷயமாகத் தெரிவதில்லை.

'விபரபுத்தி நாசகாலம்' என்று தெரிந்தும் அதனைப் பற்றுக் கோலாகக் கொண்ட நாங்கள் 'நாசகாலத்துக்கு விபரபுத்தி நாசம்' என்ற கோதாவில் நெடும் பயணம் வைத்தோம். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இதற்கு அரண். க.கை. சேவகனாகவும் தளபதியாகவும் இருந்து அதன் இலக்கிய ஊற்று ஆழ நீள அகலமாக மடை திறக்க வைத்தவர். முற்று முழுதும் எழுத்தாளர்களைக் கொண்டே எமது இ.மு.எ.சங்கம் இயங்கிற்று. இ.மு.எ.சங்கம் ஈழத்து இலக்கியக் களத்தில் அரசியல் கட்சியை விட வேகமாகக் கருத்தியல் ரீதியாக இயங்கிய விதம் இந்திய இலக்கியக் களத்திலும் இருந்ததாக இல்லை. அது க.கை.

யாலும் உய்த்துணர்த்தப் பட்டது. அரசியல் மட்டத்திலும் இலக்கிய உலகிலும் ஒரே விதமாகச் செயற்பட்டதும் இ.மு.எ. சங்கம்தான். இதன் இயக்க சக்தியான முற்போக்கு எழுத்தாளர் பாசறை ஒரு பட்டாள வரிசையானது. கட்சி எழுத்தாளர்களுக்கப்பாலும் விரிந்த இ.மு.எ.சங்கத்தில் க.கை. ஒரு மாலுமியாகவும், பிரேம்ஜி கப்டனாகவும் இருந்தனர். எங்கள் நெடும்பயணம் தொடர்ந்தது.

2.

‘ஒரு கம்யூனிஸ்ட் எப்படி இயங்க வேண்டும்’ என்பதற்கு இலக்கணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் பொன். கந்தையா, எம்.கார்த்திகேசன். ஒருநாள் கட்சிக் கூட்டம் முடிந்து அ.வைத்திலிங்கம், ராமசாமி ஐயர், ஐ.ஆர்.அரியரத்தினம், எஸ்.ராசையா, எம்.பேராயிரவர், கே.டானியல் ஆகிய தோழர்கள் சகிதம் சம்பாஷணையின் போது எம்.கார்த்திகேசன், ‘பீகொக் சிகரட்’ புகைத்தவாறு, “என்னிடம் பயிலும் கல்லூரி மாணவர்களில் கைலாசபதி என்ற ஒரு பையன் வலு சுட்டி ஆளை வகைப்படுத்தினால் பயன்படுத்தலாம்” என்று சொன்னார். கொஞ்ச நாட்கள் செவ்வ டானியலும் நானும் க.கை. யைச் சந்திக்க வலை வீசினோம். முயற்கொம்பாயிற்று. “எப்போ க.கை. வருவார்” என்று தருணம் பார்த்து ஒருநாள் வண்ணார் பண்ணை வீட்டைச் சுற்றி வளைத்தோம். “கிம் முறை விடுமுறைக்குக் கொழும்புக்குப் போட்டார்” என்று அவர் அப்பா சொன்னார். “முழுவியளம் சரியில்லை.” என்று டானியல் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தார்.

“டானி, நிம்மி நடிச்ச ‘பர்ஷாத்’ ஹிந்திப் படம் வெலிங்டனில் ஒடுது பா ப்பம்” என்றேன். “நார்க்கீஸ் நடிச்ச படம் ரீகலில் ஒடுது அதைப் பா ப்போம்” என்றார் டானியல். ‘வெஸ்ட் ஷோ’ ரீகலில் பார்த்து விட்டு, ‘செகண்ட் ஷோ’ வெலிங்டனில் பார்ப்பதாக முடிவெடுத்தோம். அந்த முடிவும் க.கை. வீட்டில் நிற்பதாக வந்த செய்தியால் பிழைத்து விட்டது. ‘பொறுப்பற்றவர்கள் கதையை நம்பி நடந்தால் முடிவு சோகமாகும்’ என்ற அனுபவம் அன்று எங்களுக்கு இருந்ததில்லை. க.கை. வீட்டில் இல்லை என்ற ஏமாற்றத்தை விட, நார்க்கீஸ் படத்தைத் தவற விட்ட வருத்தம் டானியலுக்கு. க.கை. யைத் தேடும் படலம்

அன்றுடன் முடிந்தது. ஆனால் டானியல் விடவில்லை. எங்கள் நெடும்பயணம் தொடர்ந்தது.

3

இ.மு.எ.சங்கக் கூட்டம் ஒன்றிவ்தான் க.கை.யைச் சந்தித்தேன். பிரேம்ஜி அறிமுகப் படுத்தி வைத்தார். "படித்திருக்கிறேன். பார்த்ததில்லை. அவர் கட்டை, இவர் நெட்டை. அவ்வளவுதான் வித்தியாசம்" என்றார். பழைய பகிடி என்றாலும் ஏதோ புதுசு மாதிரி எல்லோரும் சிரித்தோம். கார்த்தி கேசன் சொன்னது சரிதான். புன்சிரிப்புத் தேங்க மலர்ச்சி புணர்ந்த முகத்தின் காந்த வீச்சு அவர்பால் என்னை அப்பியது. கண்ணாடிப் பிரேமூடாகக் குத்துசிப் பார்வையுள் பளிச்சிடும் கண்கள் ஒரு கணம் என்னை மிளவியபோது க.கை. முகம் சூரிய காந்தியாகத் தெரிந்தது.

'க.கை.' ஏதோ வெளுத்து வாங்கப் போகிறார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், அவர் அப்படி ஒன்றும் தடவ் புடவ் செய்யவில்லை. வார்த்தைகளுக்கு அலங்காரம் செய்யும் பாங்கு கொஞ்சமும் இருக்கவில்லை. கருத்தினை ஆழமாகப் பதிய வைக்க அழுத்தமாகவும் தெளிவாகவும் உதிரும் சொற்கள் செயற்கையாகவும் இருக்கவில்லை. வாக்கியங்கள் மனசிலிருந்து இயல்பாகவே ஊற்றெடுத்துக் கொண்டிருப்பது போல் அவர் அன்று பேசினார். இடையிடையே ஹாஷ்யமாகவும் சம்பாஷித்தார். சில விசயங்களைச் சைக்களால் குறியீட்டு உருவகம் செய்து காட்டிச் சம்பாஷித்தார். எச்.எம்.பி.முஹிதீன் ஹாஷ்யங்களுக்குப் பக்க வாத்தியம். இதன் பின் இப்படி எத்தனையோ சம்பவங்கள், நிகழ்ச்சிகள். எங்கள் நெடும்பயணம் தொடர்ந்தது.

4

'தாமரை', 'எழுத்து' சஞ்சிகைகளில் வரும் ஆக்கங்களை அவதானித்து வருவதாகவும், 'எழுத்து'வில் வெளியான 'நித்திய பேரின்பம்' என்ற எனது கதை தக்கோரால் மொழி பெயர்ப்பின் நன்று என்றும், ஒருநாள் க.கை. யிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. "நீங்கள் பெயர்க்கலாமே" என்று பதில் எழுதினேன். வேலைப்பழு அதிகரித்திருப்பதாகவும், கா.சிவத்தம்பி அல்லது ஏ.ஜே.கனகரட்னா செய்யக் கூடியவர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். 'விபர புத்தி நாசகாலம்' என்ற அழக்கம் புதைத்தது.

அக்கறை எடுக்கவில்லை. 'வேகமாக வளரும் இலக்கிய உயிர்ப்பிற்கு இசைவற்ற இடை தங்கல் வேண்டாத ஒன்று' என க.கை. போல் நானும் சித்தங் கொண்டிருந்தேன்.

'யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பல்கலைக்கழகம் வந்தால், வடமா காணம் உருப்படியாகாது' என்ற அபிப்பிராயத்தில் டானியலும் நானும் ஒத்திருந்தோம். எங்கள் கருத்தை ஆழ அகல ஆய்ந்து உணர்ச்சி சிலருக்கு நீண்டகாலம் எடுத்தது. இன்னும் சிலருக்குப் பிடிபடவில்லை.. ஆக, க.கை. பல்கலைக் கழகம் என்று ஒதுங்கிக் கொள்ளாமல் சமுதாய இலக்கிய உயிர்ப்பிற்குவடிசாகால் அமைத்துக் கொள்ளின் பயனுண்டு என்று விரும்பினோம். 'அறிவை விட, சமூக அந்தஸ்து என்ற மாயை ஒரு தேவையான சங்கடத்துக்குள்ளான யாழ்ப்பாணத்துப் பழமைவாதம் ஒவ்வொரு மனசுக்குள்ளும் நாசுக்காக இறுகப் பற்றிய தோஷம் க.கை-யையும் விட வில்லை' என்று நினைத்தோம். ஆனால், க.கை. தன் பல்கலைக்கழக வாழ்வை ஒரு மேடையாகக் கருதி அறிவின கூர்ப்பிற்கு அங்கிருந்து அகலக்கால் பதித்தார். அது உலகம் வியாபித்த கோட்பாட்டுடன் இணைந்தது. இ.மு.எ.சங்கத்தின் இலக்கியப் பயணம் தொடர்ந்தது.

5

பிரேம்ஜி, பி.ராமநாதன், நான் மூவரும் கொழும்பு கொட்டாஞ்சேனையில் இருந்தோம். கொச்சிக்கடை சென்ற அன் ரளி வீதியில் உள்ள ஒரு காம்பரா, இளங்கீரன் 'மரகதம்' சஞ்சிகை வெளியிட ஈடு செய்தது. 'மரகதம்' வேலை முடிய இளங்கீரன் பக்கத்து ஹோட்டலில் 'டீ' குடித்துவிட்டு வந்து பழைய பேப்பர்களை விரித்துப் படுத்தி பீடியில் 'தம்' இழுப்பார். லட்சாதிபதி போல் அட்டணக்கால் போட்டு அவர் புத்தகம் வாசிக்கும் குஷி மிக அலாதி. மேசை சூழவுள்ள இரண்டு மூன்று பக்கூஸ் பெட்டிகள் கொஞ்சக் காலம் எங்கள் இலக்கிய விருத்திகளுக்கு ஈடு கொடுத்தன. க.கை. பிரேம்ஜி, ராமா, அ.ந.கந்தசாமி, கா.சிவத்தம்பி, என்.கே.ரகுநாதன், முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன் குழுவால் இ.மு.எ.சங்க வெளியீடாக வரும் 'புதுமை இலக்கியம்', 'மரகதம்' இரண்டும் ஈழத்து இலக்கியங்களத்தில் முன்வைத்த கருத்துருவங்கள் மிதவாத இலக்கியப் பண்டித வித்தகர்களை உசுப்பிவிட்டன. இலக்கியக்

களும் குடு பிடிக்கவும், ஆளுமையான இலக்கியங்கள் அழுத்தம் பெறவும் இது உதவிற்று. ஈழத்து இலக்கியக் களத்தில் ஒட்டிப் பிறவா இரட்டையார்களான க.கைய்யும், கா.சிவத்தம்பியும் உரத்து விமர்சிக்கப் பட்டார்கள். க.கை. இலக்கிய விமர்சன உச்சிக்கு ஏற இது வழிவகுத்தது. ஈழத்து இலக்கிய உலகிலும் க.கை. சர்வமங்களமானார். எங்கள் நெடும்பயணம் தொடர்ந்தது.

6

பல்லாண்டுகாலத் தேசிய அழுக்கம் 1956ல் விழிப்புற்று எழுச்சி கொண்டதோடு இலங்கைப் பட்டணம் தாண்டிக் கிராமங்களில் உள்ள பட்டி தொட்டிகள் தோறும் இ.மு.எ.சங்கம் வீறாக இயங்கிற்று. ஊற்றுக்கண் மடை திறந்து க.கை. யிடமிருந்து பாய்ந்தது. யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, கொழும்பு ஆகிய பகுதிகளில் ஏழு தமிழ் விழாக்களை, இலக்கிய மாநாடுகளை நடாத்தியது. சோமசுந்தரப் புலவர், பருத்தித் துறைக் கம்பர் மலைச் சாமியார் கௌரவிப்பு விழாக்களை மக்கள் இயக்கமாக நடத்திய பாங்கு க.கை. யைச் சாரும். அவர் ஓயாமல் நிறைய எழுதினார். அவர் எழுத்திலும் பேச்சிலும் வாதங்களும் பிரதிவாதங்களும் உயிர்த்து நின்றன. அவர் எழுதாத பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஈழத்தில் இல்லை: பேசாத விஷயமுமில்லை. படைப்பு, விமர்சனம், ஆய்வு, பகுப்பாய்வு, வரலாறு என்று விஞ்ஞான ரீதியாகத் தமிழுக்குப் புதிய அழுத்தம் செரீத்தார். மொழி அவருக்குச் சேவகம் செய்தது. மொழியை ஆளுமை செய்து சமூகவியல் சார்ந்த கருத்தினை ஈட்டிபோல் பாய்ச்சியவர் க.கை. அவரைப் பேராசிரியர், டாக்டர் என்று கொள்வதைவிட, படைப்பாளி, படிப்பாளி, கல்விமான், சமூக விஞ்ஞானி என்று கொள்வதே அவர் உன்னதத்திற்கு இலக்கணம். அவர் அறிவின் உயர்ச்சிக்குப் பட்டங்கள் தடைமுகாம். பலர் இக்கருத்தை ஜீரணிக்க மாட்டார்கள் என்று அறிவோம். ஆயினும், எங்கள் நெடும் பயணம் தொடர்ந்தது.

7

"புதுமைப்பித்தனும் ஒரு எழுத்தாளனா? அவன் தமிழைக் கொலை செய்த பாவி" என்ற ஒரு நண்பர் சினிமாக்கதையைக் காப்பியடித்து தி.மு.க சாயலில் எழுதிய நூலுக்கு நமது இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலம் பரிசு கொடுத்து இலக்கியக்

காரர் நாக்கைப் பிடிக்கிச் சாகவைத்த வரலாறு உலகப் புகழ் வாய்ந்தது. சாகித்தியப் பரிசுகளும் இலக்கியப் போட்டிகளும் ஏதேதோ காரணங்களுக்காக நடாத்தப் படுகின்றனவே தவிர, இலக்கியத் தரநிர்ணயிப்புக்காகவல்ல என்பதை க.கை.

கசட அறிந்தவர். இருந்தும், க.கை. இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலக் குழுவில் அமர்ந்தார். எங்களிற் சிலர் வெறுத்தோம். அது அவரது தகமைக்கு இழுக்கு என்பது எங்கள் அபிப்பிராயம். கா.சிவத்தம்பி இருந்தபோதும் அப்படித்தான் அபிப்பிராயப் பட்டோம். அனர்த்தம் என்னவென்றால், அந்த நூலுக்கு க.கை.

முன்னுரை எழுதியிருந்ததுதான். நிகழவுள்ள வெளியீட்டு விழாவிற்கு க.கை. வருகை தந்து உரையாற்றுவதாகவும் ஏற்பாடு. அவர் மீத சினப்பு வந்தது. எனினும் க.கை யைக் கண்டதும் பரவசமடைந்தேன். கையோடு தனியே அழைத்து "நீங்க இப்படியான புத்தகத்திற்கு முன்னுரை எழுதலாமா?" என்றேன். "அந்தான் கொழும்புக்கு வந்து முன்னுரை தருமாறு விடாப்படியாக நின்றார். என்பாடு சங்கடமாகப் போய்விட்டது....சரி, விழா முடிஞ்ச பிறகு ஆறுதலாப் பறைவோம்" என்றார்.

'இன்று மலையகம் கருத்தியல் ரீதியாக நல்லதொரு சொற்பொழிவைப் புதிய குரலில் கேட்கப் போகிறது' என்ற புளகிப்பில் இருந்தேன். அவர் சொற்பொழிவோ, உரையோ நிகழ்த்த வில்லை. நறுக்குத் துண்டாக, ஹாஷ்ய வெடுகுண்டு களைப் போட்டு, கருத்துச் செறிவோடு தோழர்களுடன் சம்பாஷிப்பது போல, ஒன்றே கால் மணிநேரம் பேசினார். மண்டபத்துக்குள் ஜனத்திரள் சொக்கிப் போயிற்று. தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமை, மலையகத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலை, பறிக்கப் பட்ட அவர்களின் உரிமையை வென்றெடுக்கும் முறை, சமுதாயக் கண்ணோட்டத்துடன் வீறு கொண்டு வளரும் ஐக்கியம் மலையகத்தில் பரவுகின்ற விதம், மலையகத் தொழிலாளர் இலங்கைப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன்னணிப்படையாகத் திகழும் தன்மை, மலையக மக்களின் வாழ்க்கை மலையகத்தோடேயே சங்கமிக்க வேண்டிய இயற் பண்பு, சிங்கள,தமிழ், முஸ்லீம் மக்களின் கலாச்சாரப் பண்பாட்டுப் பரிமாறலுக்கூடான ஒற்றுமை, அதன் வாயிலாக எழும் வர்க்கப்

போராட்டம் இலங்கை முதலாளித்துவ அமைப்பைத் தகர்க்க வல்ல சாத்தியம்—இப்படியெல்லாம் அவருடைய இலக்கியப் பேச்சு அரசியல், சமூக, சித்தாந்த, வரலாறாக விரிந்து போயிற்று. நூல் பற்றி— நூலாசிரியர் பற்றி சிலாகித்தபோது புதுமைப் பித்தன் உயிர்த்தெழுந்தார். க.கை. மண்டபத்தை விட்டு வெளியே வரும் போது மலையகக்கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் சிலர் அவர் கரங்களைப் பற்றிக் கொஞ்சுவதை அவதானித்தேன். எங்கள் நெடுங்காலப் பயணம் தொடர்ந்தது.

8

சி.சு.செ.வின் 'எழுத்து' சஞ்சிகையில் க.நா.சுவின் எழுத்து சமுதாய வஞ்சனக் கண்ணோட்ட மறுப்பாக— ஒரு சுயப் போக்காக இருந்த போதும், க.நா.சு எழுத்தின் தார்மீகம் என்னைக் கவர்ந்தது. மனிதநேயம் அவர் எழுத்தில் பொதிந்திருக்கும். எதற்கும் கட்டுப்படாத அவர் இலக்கியம், எதையும் தனக்காக வேண்டி நிற்கும் சுபாவமற்று நின்றது. ந.வானமாமலைபோல அவர் ஆழ அகல நிற்காவிடினும், அவர் இலக்கியத்தில் செய்த பரிசோதனைகள் ஆழமானவை; அகலமானவை. பாரதி, வ.ரா, புதுமைப்பித்தன் போல் ஒரு தேசத்தின் மனசாட்சியைத் தட்டி நிற்கவில்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால், க.நா.சுவின் படைப்புக்கள் மனச் சான்றைத் தொட்டு நிற்பவை. உதாரணம், அவரின் 'பொய்த்தேவு'.

க.நா.சு. தன் சுய போக்கில் எழுதிய படைப்புக்களின் இடைவெளியை விஞ்ஞான ரீதியாகப் படைத்து நிரப்பக் கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்த க.கை. படைப்புத் துறையிலும், மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் ஏன் மிகக் கெடவில்லை என்ற குடைவு என்னிடம் இருந்தது. இது பற்றி ஒரு வாய்ப்பான நேரம் க.கை. யிடம் சொல்லி, அ.ந.க. எமிலினோவின் 'நாநா'வை மொழிபெயர்த்து 'சுதந்திரன்' வார இதழில் வெளியிட்டதை நினைவு படுத்தினேன். "அ.ந.க. படைப்பாளி என்ற வகையில் இன்னொரு படைப்பை மொழிபெயர்த்தார். காவலூர் ராசதுரை, கே.கணேஷ், ஏ.ஜே.க.வும் அதைச் செய்யலாம். நமக்குள் யார் செய்தாலும் ஒன்றுதான்" என்றார்.

நல்ல மொழிபெயர்ப்பாளர் பக்கம் திரும்பிய பேச்சு, ரகுநாதன், இஷ்மீத்பாஷா, கு.அழகிரிசாமி, ஆர்.கே.கண்ணன், க.நா.சு., மாஜினி, தா.பாண்டியன், சி.பி.சிறீரரசு, வெ.சாமி நாதன் என்று தாவிச் சென்றது. "மாபெரும் சதி", வியூஷோஷியின் 'சிறந்த கம்ப்யூனிஸ்ட்டாவது எப்படி?' ரஷ்யாவின் ரகசிய ஆயுதங்கள்' ஆகிய புத்தகங்களை கண. முத்தையா மொழி பெயர்த்ததாக ஞாபகம். "சிறந்த கம்ப்யூனிஸ்ட்டாவது எப்படி?" படித்தது. 'மாபெரும் சதி', 'ரஷ்யாவின் ரகசிய ஆயுதம்' படிக்கவில்லை" என்றார். 'ரஷ்யாவின் ரகசிய ஆயுதம்' என்னிடம் ஒருநாள் தவண்டையடித்த கதையையும் சொன்னேன். க.கை. சிரித்து விட்டு, "அப்ப நான் அதைக் கட்டாயம் படிக்க வேணும்" என்று சொன்னார். தருவதாகச் சொன்ன நாளில் கொடுத்தேன். சி.வட்சுமண ஐயர் எழுதிய 'இந்திய தத்துவம்' நூலைப் பரிவர்த்தனையாகத் தந்தார். எங்கள் நெடும்பயணம் தொடர்ந்தது.

9

சிங்கள எழுத்தாளர் கே.டி.ஜயதிவகா கண்டியில் என்னுடன் சம்பாஷிக்கையில் க.கை. பற்றியே அதிகம் பேசினார். "மாட்டின் விக் கிரம் சிங்காவை நேரில் சந்தித்தால் நல்லது" என்றார். பி.ராமநாதன், சிங்கள எழுத்தாளர் குணசேனவிதான, நான் மூவரும் பொரளை வனத்தைமுல்வையில் வசிக்கும் மா.வி. இவ்வம் சென்றோம். 98 வயசில் என்ன கம்பீரம். வீட்டின் நெடுஞ்சாலை புத்தகசாலையாக இருந்தது. "கைலாசபதி எப்படி; தின கரனில்தானே?" என்று கேட்டதோடு க.கை'யைப் பற்றிச் சிங்களத்தில் நீண்ட சம்பாஷனை செய்தார். "தமிழ் இலக்கியத்திற்குக் கைலாசபதி பெரியதொரு சொத்துச் சேர்த்திருக்கிறார்" என்றார். கா. சிவத்தம்பியையும் கௌரவித்துச் சொன்னார். கதை க.கை. யைப் பற்றியே மீண்டும் சுற்றியது. "ஒரு சோஷலிச அரசாங்கத்தைக் கொண்டு வருவதற்குச் சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களும் ஒற்றுமையாகப் போராட வேண்டும்" என்று சொன்னார். சிங்கள, தமிழ் மொழிகளில் உள்ள ஒற்றுமை பற்றி அவர் எழுதிய ஆங்கில நூல் ஒன்றையும் கைச்சாத்திட்டு அன்பளிப்புச் செய்தார். கைலாசபதியின் நூல்கள் அவசரம் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்கப்படல் வேண்டும்" என்றார். மனிதநேயத்தில் ஊறிப்போன அவரது உள்ளதம் ஐந்து மணி நேரம் அவர் வார்த்தைகளில் வெளிப்பட்டது. மா.விக் கிரம

சிங்கவுடனான சந்திப்பு⁹ பற்றி க.கை. டன் சம்பாஷித்
தேன். அதனை உள்வாங்கிய க.கை. அந்தவாரம் மா.விக்
கிரமசிங்க பற்றி எழுதிய நீண்ட கட்டுரை தினகரனில் வந்தது.
இலக்கியத்துக்கான எங்கள் நெடும்பயணம் தொடர்ந்தது.

10.

பதினேழு ஆண்டுகள் மலையகத்தில் வசித்த அனுபவம். பாரதி
சொன்ன உண்மை ஒளி அவர்கள் வாழ்வில் தவழ்கிறது.
நெடுங்காலமாக வஞ்சிக்கப் பட்டு மரத்துப்போன ஒரு வாழ்க்கை
முறையில் சகிக்க முடியாத வேதனையை அடக்கிக் கொண்டு
மலையக மக்கள் குழறுவதை அவதானித்தேன். மலையக
எழுத்தாளர்கள் என் அன்பிற்குப் பாத்திரமானார்கள்.
பேராதனைப் பங்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன்,
விரிவுரையாளர் அ.சிவராசா மலையக மக்கள் கலை,
இலக்கியக்காரர் மத்தியில் சங்கமித்திருந்தார்கள்.
க.கை. பற்றி சி.தில்லைநாதன், அ.சிவராசா உயர்ந்த
மதிப்பும், அன்பும் கொண்டிருந்தனர். க.கை. யின்
சுறுசுறுப்பு, நுண்ணறிவு, புத்திக்கூர்மை, பழகும் பண்பு,
அறிவார்ந்த ஆய்வு, தன்னடக்கம், நேர்மை ஆகிய
குணவியல்புகளை எனக்கு மனம் விட்டுச் சொன்னது சி.தில்லை
நாதன்தான். க.கை. ஆழ நீள அகல இலக்கிய
வாழ்வை முருகையனும், சி.தில்லைநாதனுமே அதிகம்
தெரிந்தவர்களாக எனக்குப் பட்டது. மலையகத்து இலக்கிய
வாதிகளே க.கை.யின் நூல்கள் அனைத்தையும்
வாசித்திருப்பதாக ஒவ்வொரு சந்திப்பின் போதும் தெரியவந்தது.
சாப்பிட வழியற்ற போதும் ராஜா, ராமன் என்கிற இரு இலக்கிய
அபிமானிகள் க.கை. கா.சிவத்தம்பி ஆகியோரின்
நூல்களைத் தேடி எடுப்பார்கள்.

“மலையகத்தின் சண்டமாருதம்” எனப்படும் சட்டத்தரணி இரா.
சிவலிங்கம் மேடையேறினால் மலையகமே கலையகமாகிவிடும்.
அழகான தமிழ் கருத்தாழமாகத் துள்ளி விளையாடும். ஒருதடவை
அவர் மேடையிலேயே, “கைலாசபதி பழமைவாதங்களையெல்லாம்
விஞ்ஞான ரீதியாகத் தகர்க்கவல்ல புதிய சிந்தனையைத் தோற்று
வித்த முற்போக்கு இலக்கிய கர்த்தா. அவர் நூல்கள் அனைத்தும்
முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்படல் வேண்டும்” என்று சொன்னார்.
“இர.சிவலிங்கம் க.கை. பற்றிப் பேசியதை ஒரு சிறு நூலாக

வெளியிடுவோம்" என்றார் செய்தி ஆசிரியர் நாகலிங்கம். எழுதிக் கொடுத்தேன். அந்த நாகலிங்கம் சகிதம் எங்கள் நெடும்பயணம் தொடர்ந்தது.

11.

கட்சியில் உள்ள எழுத்தாளர்கள் அனைவருமே கட்சிப் பத்திரிகைக்கு எழுதுவதில்லை. கட்சி அங்கத்தவரல்லாத பல எழுத்தாளர்கள் கட்சிப்பத்திரிகை "தேசாபிமானி"க்கு எழுதினார்கள். க.கை, கட்சி அங்கத்தவராக இல்லாத போதும் கட்சிப் பத்திரிகைக்கு எழுதினார். 1968 வாக்கில் சோசலிச முகாமுக்குள் எழுந்த தத்துவார்த்தப் பிரச்சினை உலக ரீதியாக விமர்சிக்கப் பட்ட போது, க.கை, கட்சிப் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதியதாகத் தெரியவில்லை. சங்கடமான நிலைக்கு அவர் உட்படுத்தப் பட்டிருந்த போதும், சகல மட்டத்து எழுத்தாளர்களிடமும் ஒரேவிதமாகவே தோழமை கொண்டிருந்தார். "கட்சி இயக்கங்கள் உக்ர விமர்சிப்புக்குப் பின் ஐக்கியப் பட்டு இயங்கும்" என்ற நம்பிக்கை எப்போதும் அவரிடம் இருந்தது. சற்றுத் தரித்து நின்ற இ.மு.எ.சங்கத்தின் நெடும்பயணம் தொடர்ந்தது.

12.

க.கை யின் மறைவு இ.மு.எ.சங்க இயக்கத்திற்கு விழுக்காடாயிற்று. திடகாத்திரமாயிருந்த க.கை, 48 வயதில் வெட்டி முறித்த மரம்போலாவார் என்று எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. ஈடுசெய்யமுடியாத ஒரு பேரிழப்பில் ஈழத்து இலக்கிய உலகம் தவிக்கவேண்டியதாயிற்று. அ.ந.க, டானியல் மறைவுகளும் தவிக்கவைத்துவிட்டன. க.கை யின் மறைவுக்கு அஞ்சலி எழுத ஈழத்துப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் வார்த்தைகளுக்குப் பஞ்சப்பட்டித் தவித்தன. தினகரன் ஆர். சிவகுருநாதன், தினபதி எஸ்.டி.சிவநாயகம், மல்லிகை ஜீவா, வீரகேசரி அஞ்சலித்த தலையகங்கள் நெஞ்சைத் தொட்டன. க.கை, அ.ந.க, டானியல் மறைவின்போது நமக்குள்ளே செ.கணேசலிங்கன் புரிந்த சிரமப்பணிகள் செ.க.வின் இலக்கிய நெஞ்சத்திலுள்ள பாசவெளிப்பாடுகள். இந்த இழப்புகளின் தவிப்புக்களுக்கூடே எங்கள் இலக்கியப்பயணம் தொடர்ந்தது. அது, க.கை யின் துணைவியார் சர்வமங்களத்தினூடாகவும்—

ஒரு மொழி ஆராய்ச்சி

பேரறிஞர்

பெரும்புலவர்

கவிஞர்களே!

சற்றே என் குரலுக்கு செவிசாய்க்க,

நமது மொழியில்

புதியதோர் அகராதி செய்வோம்,

அர்த்தங்கள் திரிபு பட்ட பின்னரும்

மீண்டும் மீண்டும்

பழைய அர்த்தங்களில் சொற்களையெல்லாம்

ஏன் ஆராதனை செய்யவேண்டும்?

புரியவில்லை!

அர்த்தங்கள் சிதைந்து

புதியதாய் பரிணமிக்கும்

அழகான தமிழ்ச் சொற்கள்

இன்றோ அதிகம்.

"சுதந்திரம்" என்பது

பழைய கருத்திலே -

பேசவும், எழுதவும், வாழவும்

உரிமை

பெறுவதென்பது,

இன்றோ அது புதிய அர்த்தத்தில் -

கைகளைக் கட்டி, வாயினை மூடி

மௌனித்திருப்பது, அவ்வது

சும்மா இருப்பது என்பது.

"உரிமை" என்பது

பழைய கருத்திலே -

போராடிப் பெறுவதென்பது.

இன்றோ அது,

தருவதைப் பெற்றுக் கொள்

அதற்கு மேலே கேட்டால் அடி விழும் என்பது.

“போராட்டம்” என்பது
பழைய கருத்திலே -
மானிட விடிவுக்காய், பொது எதிரிக்கெதிராகப்
போரிடுவதென்பது,
இன்றோ அது புதிய அர்த்தத்தில் -
எம்மை நாமே அடித்துக் கொண்டு
மடிவதென்பது.

“விடுதலை” என்பது பழைய அர்த்தத்தில்
சகல ஒடுக்குமுறைகளிலிருந்தும் விடுபடுவதென்பது,
இன்றோ கருத்து இப்படியிருக்கு,
அடங்கிப் போதல், ஒடுங்கி வாழ்தல்
இவ்வையேல் முடிவு மரணம் என்பது.

இன்னும் இன்னும்
அர்த்தங்கள் மாறிய சொற்கள் இங்கே
ஒராயிரமுண்டு.

மொழி வளர
தேசம் செழிக்கவென
பணிபுரியும்
அறிஞரே, புலவரே, கவிஞரே!
கூடுங்கள் ஒன்றாய்,
எதிர்காலச் சந்ததியும்
அறிந்து கொள்வதற்காய்
மாறிய அர்த்தங்களோடு
அழகு தமிழில்
புதிதாக ஓர் அகராதி செய்வோம்

- அருந்ததி

அட்டை விவியம்: சாம்ஸன்

கோலம்

ஆசையிலே பாத்திகட்டி

-புவனம் -

"என்னடப்பா தவம் உன்ர பாட்டிலை சிரிச்சுக் கொண்டு வாறாய், எங்களுக்கும் விஷயத்தைச் சொல்லன், நாங்களும் சேர்ந்து சிரிப்பம்".

"இவ்வ மச்சான் இப்ப சிலோனில நல்ல விலை போகுதாம் அதுதான்...."

"என்ன ஆடு மாடோ அல்லாட்டி யினகாய் வெங்காயமோ?"

"உனக்கெப்பவும் வெங்காய நினைப்புத்தான்"

"அ...து ச...ரி, நீ ஏன் உதுகளைப்பற்றிக் கவலைப்படுகிறாய்" உனக்கு ராமன் ஆண்டாவென்ன, ராவணன் ஆண்டாவென்ன என்னவோ"

"டேய், உனக்கல்லே அறுவத்தெட்டுத்தரம் சொன்னனான் இந்த றுமுக்க அரசியல் கதைக்கக் கூடாதெண்டு, அவன் தவம் என்னவோ கதைச்சுக் கொண்டு வர நீ ஏன் அரசியலுக்க போறாய்?"

"சரி, சரி மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ"

"நீ சொல்லடா என்ன விஷயம்"

"இவ்வையடப்பா சிலோனில இப்ப வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை யளுக்கு நல்ல கிராக்கியாம். நல்ல வி ல போகுதாம்"

"எழும்பிற அவசரத்தைப் பாத்த தா நீ இப்பவே வெளிக்கிறாய் போலக் கிடக்கு"

"உந்தக் கிரந்தங்கள் தானே வேண்டாமெண்டு சொன்னனான், ஒரு நாளைக்கில்லாட்டி ஒரு நாளைக்கு பல்லுடைப்புவாய் சரியா"

"....."

"நான் சிலோனுக்கு போகத்தான் போறன், அதில என்ன பிழை. இஞ்ச இருந்து இப்படி முறிஞ்சு என்னாலை வேலை செய்யேலாது. அப்பிடி முறிஞ்சும் கையில காசு நிக்ஞ்சுண்டா அதுவுமில்லை".

"ஓமடா, ஓமடா ஐயாயிரம் பிராங் சம்பளம் எடுத்து ஆறாயிரம் பிராங் சீட்டுக் கட்டினா கையிலையில்லை கால்லேயும்

நிக்கும்".

"....."

தவத்தினர் "ஐடி" நல்லாத்தான் இருக்கு. இப்ப பிரச்சினையளும் கொஞ்சம் அமந்த மாதிரிக் கிடக்கு. அங்க போய் நல்ல சீதனமா வாங்கி "பாங்க"ல போட்டிட்டு அல்லாட்டி ஊருக்குள்ளேயே வட்டிக்குக் குடுத்திட்டு.... ஆ... என்ன.. "வைவ்" மச்சான்"

"நீ என்ன வாயைப் பொத்திராய். நக்கலா?"

"இவ்வ கதைக்கவேணும் போலக் கிடக்கு. ஆனா வாயைத் திறந்தா அரசியல் எண்டுவியள். அது தான் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு கிடக்கிறன்".

"அதுதான் நல்லது. பெருந்திக் கொண்டே இரு. கொஞ்ச நேரம் நாங்கள் சந்தோஷமா இருப்பம்".

"....."

"இப்ப சிலோனுக்கு போறது அவ்வளவு "சிம்பிளிவ்"லையடா, இந்நியாவுக்கும் "விசா" தாறாங்களில்லை."

".... போக நினைச்சா உதுகளெல்லாம் பெரிய பிரச்சினை இவ்வை"

"அப்ப நீ போகத்தான் போறாய்"

"போகலாமெண்டுதான் யோசிக்கிறன்".

"அப்ப இஞ்ச நடந்து கொண்டிருக்கின்ற பேச்சுக்கால்!"

"அதையும் விட மனமில்லாமயிருக்கு.... நதியா மாதிரிக்காய். இனி நல்ல காசுப் புழக்கமான குடும்பமும். இஞ்சேயும் வட்டிக்குக் குடுக்கலாம் தானே. அதோட காசிருந்தா இஞ்சேயும் கன தொழில் பார்க்கலாம்".

"ஓமோம்"

"இஞ்ச நீ கதையாத. என்ன கதைக்கப் போறாயெண்டு எங்களுக்குத் தெரியும். கன தொழில் எண்ட உடன "வியாபார கலைச் சங்கங்கள்" அமைக்கலாம் என்று சொல்லப் போறாய் அப்படித்தானே! நாங்கள் இப்படித்தான். எங்கட அறிவுகளுக் கெட்டின மாதிரித்தான் ஏதாவது செய்வம்"

"அது சரி, உங்கட அறிவுகளுக்கெட்டின மாதிரிச் செய்யுங்கோ ஆனா உங்கட அறிவையும் கொஞ்சங் கூட்டி, சமூகத்தைப் பற்றி கொஞ்சம் யோசிச்சா என்னெண்டுதான்"

"உங்க பார், பிறகும் அங்கதான் போறாய். மூட்டா வாயை"

"....."

"நாளைக்குத்தானே சம்பந்தங்கதைக்க வாறெண்டனாங்கள்"

"ஓ...ஓ... அந்தான் பிறகு பாத்துக் கொண்டு நிக்வும். இவ்வையெண்டா அடிச்ச ஏதாவது சாட்டைச் சொல்லுங்கோ"

".....ம்....."

"இஞ்ச தவம், ரெண்டு மனத்தில நிண்டு ஆடாத. சிலோனுக்குப் போறதெண்டாப் போ. இவ்வை நாளைக்கு கதைப் போய்ப் பார்ப்பம்"

"கினி..... சிலோனுக்குப் போய்....."

"சாதி சமயம் எல்லாம் வடிவா விசாரிச்சாச்சு. குறிப்பும் பாத்து எண்பது வீதம் பொருத்தம் எண்டு ஐயர் சொல்லியிருக்கிறார்"

"பிறகென்ன?"

"கிந்தச் சீதனப் பிரச்சினைதான் இன்னும் கதைச்ச முடிக்கேவ்வை"

"அதைத்தான் நாளைக்குப் போய்க்கதைச்சப் பார்ப்பம்"

"சேகர், நாளைக்கு நீயும் வாறாய் என்ன! பிறகு அவங்கட பகுதியில ஆராவது அரசியல் அப்பிடி எண்டு ஏதாவது கதைக்க நாங்கள் முழுசிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. எங்களுக்கும் விசயங்கள் தெரியுமெண்டு காட்டத்தானே வேணும்"

"கிதுகளுக்கு மட்டும்"

"சேகர், நல்ல காரியங்களுக்குப் போகேக்க குறுக்க நிக்காத, மாட்டெண்ணாம வந்திடு சரியா!"

"சரி...சரி"

"இஞ்சேருங்கோ யாரோ "பெல்" அடிக்கினம். சம்பந்த பகுதி போல கிடக்கு"

"ஓமோம் அவைதான், தம்பியவை வாங்கோ, வாங்கோ. ஏதாவது "மெற்றோ, கிற்றோ பிரச்சினையே!"

"இவ்வை. இவ்வை கொஞ்சம் "வேற்றாப் போச்சு"

"பரிசுக்கு வந்து அஞ்சாறு வருஷமாகியும் கிந்த நேரங்கள் விஷயத்தில இன்னும் எங்கட சிலோன் முறையைக் கைவிட முடியேவ்வை. நாலு மணியெண்டா அது அஞ்சுதான்"

"ஹி...ஹி...ஹி"

"ஏதாவது "கொட்" ஆகக் குடிக்கிறீங்களோ இவ்வாட்டி கூடலா"

"உங்கட வசதியைப் போலச் செய்யுங்கோவன்"

".....ஊரில சம்பந்தம் பேசிறதெண்டா வயசில மூத்தவை, பெரிய மனுசர்.. ஆனா இஞ்ச, நாங்களே பேசி... நாங்களே கட்டி.... நாங்களே எல்லாம்.."

"உண்மைதான், காவம் அப்பிடியா வந்திட்டது"

"தம்பியவை விஷயங்களைச் சட்டுப்புட்டெண்டு நேரடியாகக் கதைச்சு முடிப்பம். குறிப்புக் கிறிப்பு விஷயங்களெல்லாம் சரி. இனி மற்ற விஷயம் மட்டும்தான். நீங்களென்ன மாதிரி. எப்பிடி எதிர்பா. க்கிறியள்?"

"கிதுகளள் என்னத்தைக் கதைக்கிறது. நீங்கள் மனசாட்சிப்படி செய்வியள்தானே!"

"ஓ....கிருந்தாலும்...., தேவையான நகையள் போட்டு விடுறம். வீடு வளவு சிலோனிலை, அதோட காசும்"

"கிந்த வீடு பாருங்கோ, பரிஸில எண்டா கொஞ்சம் வசதியாக இருக்கும். இனி கிவரும் ரெண்டு வருஷத்தில "நஷனாலிட்டி" ஆகி விடுவார். பிறகேன் சிலோனில வீட்டெண்டுதான்...."

"அதுகும் சரிதான் ஆனா..."

"இஞ்ச வீட்டெண்டா நீங்கள் காசில கொஞ்சம் குறைக்கலாம். அதில பிரச்சினையிலை"

"அப்ப காசா எவ்வளவு எதிர்பார்க்கிறியள்?"

"சாதாரணமான ஒரு மாப்பிள்ளைக்கே "ஒண்டு" குடுக்கினம். கிவர் "காட்"காரர். கிளி ரெண்டு வருஷத்தில "நஷனாலிட்டி"யும் வேற ஆகப் போறார். நீங்கள் பார்த்துக் குடுங்கோவன்".

"ஒண்டெண்டா சிலோன் கணக்கோ கில்லாட்டி இஞ்சத்தைக் கணக்கோ"

"நீங்கள் சரியான பகிடிக்காரன் போல இருக்கு, சிலோன் கணக்கு மறந்து இஞ்ச எவ்வளவு காலமாச்சு"

"...ம்"

"என்ன வந்த நேரம் தொடக்கம் கிந்தத் தம்பி ஒண்டும் கதையாம இருக்கிறார்".

"நீங்கள் கதைச்சுக் கொண்டிருக்கிறீங்கள் தானே..."

"பரவாயில்ல, உங்கட அபிப்பிராயத்தையும் சொல்லுங்கோ"

"கிட்டத்தட்ட எல்லா விஷயங்களும் நெருங்கி விட்டீங்கள் போல. ஆனா முக்கியமான விஷயமொண்டைக் கதைக்கேவல் மாதிரிக் கிடக்கு"

"என்ன சொல்லுங்கோ"

"இவ்வ, சேர்ந்து வாழப் போறவையினர் சம்மதம் முக்கியம் தானே. ரெண்டு பேருக்கும் ஆளையாள் பிடிச்சக் கொண்டுதோ! தவத்துக்கு ஒ.கே. ஆனா உங்கட தங்கச்சிக்கு?"

"அதில பிரச்சினையில்ல, நான் சொன்னா அவா தட்டமாட்டா"

"அதுதான் பிரச்சினை. காலங்காலமா உதுதான் நடந்து கொண்டு வருகுது. பொம்பிளையாளுக்கும் விருப்பு வெறுப்பு உணர்வுகள் இருக்கும் எண்டதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் ஏதோ எங்கட கடமை(?) முடிஞ்சா சரியெண்டு கட்டித் தள்ளி விடுகிறது. அதுகளும் ஏதோ கழுத்தை நீட்டிப் போட்டமெண்டு விருப்பு வெறுப்புக்களையல்லாம் மூட்டை கட்டி வைச்சுப் போட்டு யந்தி ரத்தனமா வாழ்ந்து போட்டு போகுதுகள். எங்கையாவது ஒண்டு ரெண்டு பேருக்குததான் நல்ல வாழ்க்கை அமையுது"

"அப்ப என்ன செய்ய வேணுமெண்டு சொல்லறியள்"

"குறைஞ்ச பட்சம் அவ வை பயப்படாமல், சுதந்திரமாக் கதைக்கிறதுக்குத் தைரியப்படுத்தி விருப்பு வெறுப்பை^{பாட்டு} அறியலாம்"

"நீங்கள் சொல்லறது சரிதான்! சுமதி...."

"ஓம் வந்திட்டீள். நீங்கள் கதைச்சதுகளைக் கேட்டுக் கொண்டு தானிருந்தனாள்"

"பிறகென்ன பிரச்சினையில்லாமப் போச்சு, நீ பயப்பிடாமல் உளர் கருத்தைச் சொல்லு"

"இருபத்தைந்து வயசில "ஜடமாகிப் போகாமல் தப்பிக் கொண்டீள்"

"என்ன சொல்வறாய்?"

"எனக்கிந்த கவியாணத்தில விருப்பமில்லை."

"ஏன்?"

"இவையளைப் போல காசுக்காக அலையிறவையளோட கொஞ்சமும் சிந்திக்கத் தெரியாதவையோட, சிந்திக்க முடியாதவையோட சேந்து வாழ நான் விரும்பேல்லை. சீதனப் பிரச்சினை, சீதனப்பிரச்சினை எண்டு அழுகிறம். ஆனா அதுகளுக்கு நாங்களும் ஒரு காரணத்தான். நாங்கள் குடுக்கிறதாலதானே இவையளும் வாங்குகினம்."

"சீதனம் கேக்கிறவை விலை பேசி விற்கிற பொருள்களாய் இருக்கலாம். ஆனா நாங்கள் ஆடு மாடுகளில்ல. கண்டபடி கழுத்தை நீட்டுறதுக்கு. இவையளைப் போல ஆக்களைக்

கட்டிறதை விட கட்டாமவே இருக்கிறது எவ்வளவோமேல்."

"அப்ப என்னதான் முடிவாய்ச் சொல்விராய்"

"இப்படியானவையைக் கட்ட எனக்கு விருப்பமில்ல, என்ன மன்னிச்சுக் கொள்ளுகோ"

"....."

"சேகருக்கு வாயைப் பொத்தி "பக்"கென்று சிரிக்கவேணும் போலிருந்தது. வேறுபக்கம் முகத்தை திருப்பிக் கொண்டான்."

வசந்தன் மணிக்கதை - 4.

"மனிதனைப் படைத்தது யார்?" என்று கேட்டான் விஞ்ஞானி.

"கடவுள்" என்றான் மதவாதி.

"எப்படித் தெரியும்"

"அவன் அன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது"

"இதை எப்படிக் கண்டுபிடித்தீர்?"

"இது கண்டு பிடிக்க அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம்"

"இதை எப்படித் தெரிந்து கொண்டீர்?"

"அதை அளவிட முடியாத படியால்"

"..... அளவிட முடியாததுதான் கடவுளா?"

"ஆம்"

"என்ன ஆதாரம்?"

"ஆதி அந்தம் எதுவுமே இல்லாத அருபியாதலால்"

"அருபியானதற்கான ஆதாரம் என்ன?"

"ஆதாரம் இல்லாததுதான் பலமான ஆதாரம்"

"ஆதாரம் இல்லாத கடவுளைப் படைத்த பலமான ஆதாரம் எது?"

".....?"

பக்தன் விழிபிதுங்க முழுசினான்.

தொடர்பு முகவரி :

"OSAI"
R. RAJAGOBAL.
5, RUE HERMEL,
75018 PARIS.
FRANCE.

யாழ்ப்பாணத்து மனிதன்?

பேராசிரியர். கா. சிவத்தம்பி

இவங்கையின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக வாழ்வில் "யாழ்ப்பாணத்து மனிதன்" என்பவன், தனிப்பட்ட கருத்துருவாக - கோட்பாடாகக் காணப்படுகிறான். இவங்கையின் பிற மக்கட் குழுவினரிவிருந்து சுவபமாகப் பிரித்தறியக் கூடிய பண்புகளையும், குணநெறிகளையும் கொண்டவனாக இவன் கருதப் படுகின்றான். இவங்கைத் தமிழரது சமீப கால அரசியல், சமூக வாழ்க்கை காரணமாக, இவனது தனித்துவத்தையும், மற்றவர்களினின்று பிரிநிலைப்பட்டு நிற்கும் பண்பையும் அழுத்திக் கூறும் பண்பு இப்பொழுது சிறிது குறைந்துள்ளதெனினும், சமூகவியலாளர் நோக்கில் இவன் தனிப்பட்டவொரு "பிரகிருதி"யாகவே இன்னும் உள்ளான் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. யாழ்ப்பாணத்து மனிதனின் கிடுகு (வேலி)த் திரை அவனை மற்றவர்களிடமிருந்து பிரித்து வைக்கின்றது என்ற குற்றச் சாட்டு இன்னும் முற்றாக நிராகரிக்கப் படவில்லை.

இந்த உண்மையை உணர்ந்து அந்த "மனிதனை" சமூகப் பிராணியை அவன் இயற்கைச் சூழல் எனும் பின்னணியில் வைத்து ஆராய்வது முக்கியம். யாழ்ப்பாணத்து மனிதனின் வளர்ச்சியில் ஈடுபாடுடையவர்களும் யாழ்ப்பாணத்து மனிதனை அறிய விரும்புவர்களும் இம் முயற்சியிலிறங்க வேண்டுவது அவசியமாகும். அரசியல்வாதி முதல் இவக்கிய ஆர்வலர் வரை யாவருக்கும் இப்பணி முக்கியமானதாகும்.

ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக யாழ்ப்பாணத்து மனிதனின் வாழ்க்கை முழுவதையும் சமூகவியல், மனிதவியல் நெறிப்படி நோக்கிக் கண்ட ஆராய்ச்சிகள் யிகச் சிலவே. மனிதவியல் நெறி சார்ந்த ஓரிரு ஆராய்ச்சிகள் செய்யப் பட்டுள்ளன வெனினும் அவை பூரணமானவையன்று. உள்ளவைதானும் எல்லோரும் படித்தறியக்

கூடியனவாக இல்லை. யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்டு விளங்கும் அரசியற் கட்சிகள் கூட இத்தகைய முயற்சியை மேற் கொண்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. அத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் அவ்வப்பயில் நெறிகட்கியையச் செய்யப் படவேண்டியவை (சிங்கள மக்களைப் பற்றி இத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் பல மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன).

எனினும், ஒன்றும் வாய்ப்பாக இல்லையே என்பதற்காகத் தொடர்ந்து வாளாவிருக்காது இத்துறையில் சிந்தனை தூண்டப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தும் வகையில், பொதுப்படையாக, யாழ்ப்பாணத்து வாழ்க்கையின் சமூகவியற் பின்னணியைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இச் சஞ்சிகையின் தேவைகட்கியையக் கருத்துக்கள் பொதுப்படையாகக் கூறப்படுகின்றனவெனினும், அவை சான்றுகளுடன் கூடியவையே.

இவங்கைத் தமிழர் எனும் பொழுது இவங்கையில் வாழும் தமிழ் இனத்தவர் எல்லோரையும் - கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழ்பவர்கள், மேற்கு வடமேற்கு மாகாணங்களில் வாழ்பவர்கள், பிற மாகாணங்களில் வாழ்க்கை நடாத்தும் தமிழர்கள் - குறிப்பிடப் படவேண்டுமென்பது உண்மையெனினும், இந்நாட்டில் வாழுகின்ற பெரும்பான்மையினத்தவராகிய சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தமட்டில், இவங்கைத் தமிழர் என்ற கோட்பாடு இவங்கையின் வட பாகத்தில் வாழும் தமிழர்களையே குறிப்பிடுகின்றது என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையே. இதன் காரணமாக கிழக்கு மாகாணத் தமிழரிடையே நிரந்தரமான மனக் காழ்ப்பு உண்டென்பதும் உண்மையாகும். சிங்கள மக்களின் இக்கருத்து எத்துணை பொருத்தமானது என்பது பிரச்சினையன்று. கருத்து இதுவே என்பதுதான் முக்கியம்.

சிங்கள மக்கள் தாம் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் இடங்களிலுள்ள தமிழர்களைக் கொண்டே இக்கருத்தினைப் பெற்றுள்ளனர். இக் கருத்து இந்நூற்றாண்டின் மூன்றாம், நாலாம் சகாப்தம் முதல் நிலவி வருகின்றது. மொழியால், நடையுடையாவனைகளால், முயற்சி நெறிகளால் வேறுபட்ட தமிழரைச் சிங்கள

மக்கள் சுலபமாக இனங் கண்டு கொண்டனர். சிங்கள மக்கள் அறிந்த யாழ்ப்பாணத்தவர் இருதரப்பட்டவர்கள். ஒரு குழுவினர் சிங்களப் பிரதேசங்களில் வியாபாரம் செய்தவர்கள்: செய்பவர்கள். (இப்போது இத் தொகை மிக மிக அருகியுள்ளது): மற்றையோர் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள். உயர்நிலை அதிகாரிகளாக மாத்திரமல்லாது, பொது மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய நடுநிலை அதிகாரிகளாகவும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள், சிங்களப் பிரதேசங்களிற் கடமையாற்றி வந்தனர். சுகாதாரப் பரிசோதகர், ஓவர்சியர், புகையிரத நிலைய அதிபர், தபாற் கந்தோர் அதிபர் போன்ற பதவிகள் வகித்து வந்தோர் பலர். பொதுசனத் தொடர்புடைய பதவிகளை வகித்து வந்தமையால், இவர்கள், கிராமப் புறச் சிங்கள மக்களிடையே அந்நிய அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள், ஆட்சியின் வீசுகரங்கள் என மதிக்கப் பட்டமை ஆச்சரியமான ஒன்றன்று. பதவிநிலை காரணமாக மாத்திரமல்லாது, பதவியை வகித்தவர்கள், தாம் அரசாங்கத்தின் கீழ்ப்படிவுள்ள ஊழியர்கள் என்ற எண்ணங் காரணமாக தமது பதவி அதிகாரங்களை கையாண்ட முறையும், அவ்வதிகாரங்களால் தமது "சொந்த நிலையை" முன்னேற்றிக் கொண்ட முறையும் இவர்களை மேலும் அம்மக்களிடமிருந்து அகலப்பிரித்திருந்தது. யாவற்றுக்கும் சிகரமாக அமைந்தது இவ்வத்தியோகத்தர்கள், வியாபாரிகளின் பண்பாட்டு வேறுபாடே. தாம் தொழிலாற்றும் பிரதேச வாழ்க்கையுடன் இணைந்து செல்லமுடியாத அளவுக்கு மொழி, மதம், கண்ணோட்டங்கள் இவர்களைப் பாராதீனப்படுத்தி வைத்திருந்தன. இவற்றால் அடிநிலைச் சிங்கள மக்கள் இவர்களை எப்பொழுதும் தம்மிலிருந்து வேறுபட்டவர்களாகவே கருதினர். இவை காரணமாக, இவர்கள் தங்கள் நலனில் ஆர்வமுடையவர்களல்லர் என்ற கருத்து அவர்களிடையே வேர்விட்டு வளர்ந்தது.

மத்திய நிலைச் சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தமட்டில், யாழ்ப்பாணத்தமிழரைப் பற்றிய கருத்துப் பதிவுக்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்த தமிழர்களே. இந்நிலையில் ஆங்கில மொழி ஓரளவு பாலம் அமைக்கும்

தொடர்பாக இருந்ததெனினும், முன் கூறிய பண்பாட்டு வேறுபாடு யாழ்ப்பாணத்தவர்கட்குரிய ஒதுங்கு நிலை வாழ்க்கையும் அவர்களை நீருள் எண்ணெய் போன்று பிரித்துக் காட்டியது. 1938, 1940ம் சகாப்தங்களில் இவ்வுணர்வு வேறுபாடு இருந்த அளவுநிலையினை வன்றோல் எழுதிய "அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வருகிறார்" (He comes from Jaffna) செனற்றர் (Senator) முதலிய நாடகங்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். ஆங்கிலேய ஆட்சியில் உத்தியோகம் பெறுவதற்கு வேண்டிய ஆங்கிலக் கல்வி வசதி யாழ்ப்பாணத் தமிழருக்கு நன்கு வாய்த்திருந்தமையால் தமிழர்களைப் பற்றிய ஒரு விரோத உணர்வு அக்காலத்தில் இவ்வமறை காயாக நிலவி வந்தது. இன வாரிப் பிரதிநிதித்துவ வழி வளர்ந்து வந்த சனநாயக ஆட்சி முறை மத்திய தர நிலையில் சிங்கள மக்கள் தமிழ் மக்களைப் பிரித்து நோக்கும் பண்பையும் இறுதியில் இனவாதக் கோஷத்தையும் வளர்த்தது. ஆங்கிலக் கோமற்கோ தாமென்றும் மீளாவாளாய் அவர்தம் கொய்மலர்ச் சேவடியினைக் குறுகி நின்று கொண்டு, அந்தப் பலத்தால் நாம் ஆர்க்கும் குடியல்லோம், சிங்கள மக்களை அஞ்சோம் என்ற ஏகாதிபத்திய தாசானுதாச நோக்கு தமிழ் உத்தியோகத்தவர்களை சிங்களவரிடமிருந்து பிரித்தது. சுதந்திரத்திற்குச் சிறிது முற்பட்ட காலத்தில் எழுப்பப் பெற்ற "ஐம்பதுக்கைம்பது" கோஷம் சுதந்திர இவங்கையில் சிங்கள மக்கள், தமிழர் - யாழ்ப்பாணத் தார் பாற்கொண்ட நோக்குக்கு அடித்தளமமைத்தது. சிங்கள மக்கள் தமிழரின் அரசியற் நோக்கினை நன்கு விளங்காமலிருந்திருக்கலாம். ஆனால் ஆங்கிலமறியாத சிங்கள மக்களுக்கு எமது நிலையை நாமும் என்றும் விளக்கவில்லை. அரை நூற்றாண்டு காலமாக இனவாரி அரசியலுக்குப் பழக்கப் பட்ட மத்தியதர வர்க்கத்தினர், இனக்கோஷங்களுடைய அரசியற் கோரிக்கைகளாக்கினர். ஐம்பதுக்கைம்பது போய்த் தமிழரசாயிற்று. அவர்களிடையேயும் அது தனிச் சிங்கள கோரிக்கையாயிற்று. சுதந்திரத்திற்குப் பின் வந்த தேசிய எழுச்சிகளின் அடிப்படை உண்மையை உணராது ஏகாதிபத்திய காலத்திற்கேற்ற சலுகைகளுடைய நாம் வலியுறுத்த வலியுறுத்தச் சிங்கள மக்களிடையே, தாம் என்றென்றும் பிறத்தியார்தான் என்ற எண்ணம் வளர்ந்தது. முந்திய காலத்தில் நிலவி வந்த பண்பாட்டு

வேறுபாட்டு உணர்வு, இந்த அரசியல் வேறுபாட்டு உணர்வுடன் சங்கமித்து இனப்பிரிவினை வாதத்துக்கு இடமளித்தது. சிங்கள மக்களின் நோக்கில், தமிழர்கள் சிங்களவருக்குரிய நாட்டை அவர்களிடமிருந்து பறித்துக் கொள்ள முயலுபவர்களாயினர். தென்னிந்தியாவின் அண்மையும் மொழியொருமையும் இப்பயத்தை அதிகரித்தது. யாழ்ப்பாணம் என்பது எங்கோ தூரத்தேயுள்ள இடமென்ற எண்ணம் படித்த சிங்கள மக்களிடையே கூட நிலவுவதை இன்றும் காணலாம்.

மொத்தப் பயனாகச் சிங்கள மக்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழரிருந்து பராதீனப்பட்ட நிலையினையடைந்தனர். அடிநிலைச் சமுதாய அமைப்பில், பண்பாட்டு நோக்கில் பல ஒற்றுமைகளிலிருந்தும் இவ்வேறுபாட்டுணர்வு வளர்ந்தது. சுருக்கமாகக் கூறின், சிங்கள மக்களிடத்தே யாழ்ப்பாணத் தாரைப் பற்றி அரசியற் சந்தேகமும், குணநல ஒதுங்கு நிலையும் காணப்படுகின்றது.

சிங்கள மக்களின் நிலை இவ்வாறுருக்க இந்நாட்டில் உள்ள யாழ்ப்பாணத்தாரல்வாத பிற தமிழ் பேசும் இனத்தினரின் நிலையை ஆராய்வோம். இவர்களுள் முஸ்லீம்கள் முக்கியமானோர். இவங்கை முஸ்லீம்கள் மொழியால் ஒற்றுமைப்பட்டவர்களெனினும் மதத்தால், பண்பாட்டால் வேறுபட்டவர்கள். கிழக்கு மாகாணம், தென் மாகாணம், மத்திய மாகாணம், மேல் மாகாணம் ஆகிய இடங்களிலே இவர்கள் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படுகின்றனர். வடக்கில், மன்னாரிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க முஸ்லீம் சனத்தொகையுண்டு. முஸ்லீம்கள் இவ்வாறு பரவலாகக் காணப்பட்டாலும் தென் மேல் மத்திய மாகாணங்களில் வாழும் முஸ்லீம்களே இந்நாட்டின் முஸ்லீம் வெகுசன அபிப்பராயத்தை உருவாக்குபவர்களாகவும், வெளியிடுபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இம்முப்பெரும் பிரிவுகளில் வாழும் முஸ்லீம்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளவர்கள் பெரும்பான்மை யாழ்ப்பாணத் தமிழாசிரியர்களே. முஸ்லீம் பிள்ளைகளை முஸ்லீம் ஆசிரியர்களே பயிற்றவேண்டுமென்ற கோசத்தின் காரணமாக இவர்கள் தமிழாசிரியர்களை

"யாழ்ப்பாணத்து மாஸீரர்மாரை" படிப்படியாகத் தம் பகுதிகளில் குறைக்க வேண்டுமென்றனர். தங்களுக்குரிய கல்விவசதிகள் பெருக்கப்பட்டுத் தாமும் அரசு உத்தியோகங்களில் அமர வேண்டுமெனக் கோரினர்.. அவர்களிடத்தும் வளர்ந்து வரும் மத்தியதர வர்க்கத்தினரே இக்கோஷங்களைக் கிளப்பினர். தங்கள் பகுதிகளில் கடமையாற்றிய ஆசிரியர்களைப் பதச்சோறாக வைத்து இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தவர்களை மதிப்பிட்டனர். பல ஆசிரியர்களது சேவைகள் நன்கு மதிக்கப் பட்டதெனினும், பொதுவில், இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் தம் முன்னேற்றத்துக்குத் தடையானவர்களென்றே கருதத் தொடங்கினார்கள். இக்கருத்து சரியானதா என்பது பற்றி நாம் இங்கு ஆராய வேண்டியதில்லை. அத்தகைய கருத்து நிலவிற்று என்பதை அறிந்து கொள்வதுதான் முக்கியம். பண்பாட்டு வேறுபாடு, ஒதுக்கல் நிலை வாழ்வு, முஸ்லீம்களின் தமிழ்த்தரம் பற்றிய யாழ்ப்பாணத்து மாஸீரர் மாரின் கருத்து முதலியன இதற்குக் காரணமாக அமைந்தன. சரியோ பிழையோ வைரமான கருத்து ஒன்று நிலவத் தொடங்கிற்று. முஸ்லீம் மக்களின் இக்கருத்துக்கு அரசியற் காரணங்களும் உள. எவ்வாறாயினும் எண்ணிய கருத்து உண்மையென்பதை மறுத்து விட முடியாது.

தமிழ் பேசும் மக்களிற் பண்பாட்டிற் வேறுபட்ட குழுவினரின் கருத்து இவ்வாறிருக்க, தமிழினத்தவர் என்ற வரைவிலக்கணத்துக்குள் வரும் பிற தமிழர்கள் யாழ்ப்பாணத்தவரைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்ப்போம். இத்தகைய பிரிவினரூள் முதலில் இடம் பெற வேண்டியவர்கள் மலையகத்து தமிழராகிய தோட்டப் பகுதியினர். இவர்களுடன் தொடர்பு கொண்ட யாழ்ப்பாணத்தவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் தோட்டப் பாடசாலை ஆசிரியர்களும், தோட்டங்களிற் கடமையாற்றும்பவர்களும். அங்கொருவர் இங்கொருவராகச் சில யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் தோட்டத் துரையாகவோ, "சின்னத் துரை" யாகவோ இருக்கின்றார்கள். எனினும், வணிக விவசாயத்தின் வர்க்க அடிப்படை காரணமாக அவர்களது வாழ்க்கை தோட்டத் தொழிலாளரது அன்றாட வாழ்க்கைக்கு அப்பாற் பட்டதாகவே இருக்கின்றது. தொழிலாளரது வாழ்க்கையுடனணைந்து

காணப்படும் யாழ்ப்பாணத்தார் பாடசாலை ஆசிரியர்தான். தோட்டப் பகுதியினர் தமது ஆசிரியரின் தனிமை, நோக்கம் பற்றி எத்தகைய மதிப்பீட்டினை வைத்திருக்கின்றார்கள் என்பதை அஞ்சலியில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் "மாறுதல்கள்" எனும் தொடர்கதையில் வரும் குறிப்பொன்று துலக்கமாக வெளிக் காட்டுகின்றது. "ஒரு நூறு நூற்றைம்பதாவது (பிள்ளைகள்) வந்தால், இதை ட்ரிபிள் செஷனாகி இன்ஸ்பெக்டரை "நெக்கமண்ட" பண்ணிச் சொல்லி எலிமண்டறி ஸ்கூல் வீவிங் சேர்டிபிக்கட்டுடன் இருக்கும் மனுஷியை பிடித்துப் போடலாம், என்று ஆசிரியர் அங்கலாய்த்துக் கொண்டு கிடக்கும் பொழுது... (அஞ்சலி, ஆகஸ்ட் 71 இதழ், பக்.11) ஆசிரியர் பாடசாலைக்குச் செய்ய முனையும் முன்னேற்றங்கள் எவ்வாறு சுய நோக்குடன் இணைந்து உள்ளன என்பதை இந்த மலையகத்து நாவலாசிரியர் நன்கு சித்தரிக்கின்றார். யாழ்ப்பாணத்தார் தம்முடைய நனிமைக் காகவே எதையும் செய்பவர்கள் என்ற எண்ணம் மலையகத்து மக்களிடையேயும் வேரோடியுள்ளது. அரசியற்றுரையிலும் யாழ்ப்பாணத்தார் தம்மைக் கைவிட்டு விட்டதாகவே மலையகத் தமிழ் மக்கள் நம்புகின்றனர்.

இந்திய வம்சாவளியினரான தமிழர் இத்தகைய கருத்தைக் கொண்டிருக்க, நிரந்தர இவங்கைத் தமிழ்ப் பிரசைகளான கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்களிடையே நோக்கம் வேறுபாடுடையதன்று. கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்கள் வடபகுதித் தமிழர்களின் அந்நியோன்னியப் பிணைப்புக் கொண்டவர்களல்லவென்பது ஊரறிந்த உண்மை. "யாழ்ப்பாணிகள்" என்ற பதப்பிரயோகத்தின் உணர்ச்சிப் பகைப்புலத்தின் ஆழத்தை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இவங்கைத் தமிழர்கள் என்ற முறையில் தமக்குரிய சில உரிமைகள், சலுகைகளைத் தாம் அனுபவிக்க முடியாத அளவுக்குத் தம்மை யாழ்ப்பாணத்தவர் தள்ளி வைத்துள்ளனர் என்ற விரக்தியுணர்வு மட்டக்களப்புத் தமிழ் மக்கள் பலரிடையே காணப்படுவது உண்மை. 1956க்குப் பின் இவங்கையின் அரசிய அரங்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் யாழ்ப்பாணத்தவரையும் கிழக்கு மாகாணத்தவரையும் இணைக்க உதவியுள்ளது உண்மையெனினும் மேற்கூறிய கருத்து தொடர்ந்து நிலவுகின்றது என்பது பலர் வெளியே எடுத்துச் சொல்ல விரும்பாத உண்மையாகும். அரசாங்க

ஊழியர்கள், வர்த்தகர்கள், முதலியோரே இப்பகுதி மக்களுடன் முக்கிய தொடர்பு கொண்ட யாழ்ப்பாணத்தவராவர். வடபகுதித் தமிழருக்கும் இப்பகுதிகளுக்கு அரசியலில் ஒருமைப்பட்ட கருத்தினை என்பதை பொதுத் தேர்தல்கள் பலமுறை நன்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. இங்கும் நாம் யாழ்ப்பாணத்தார் பற்றிய கருத்தின் நியாய அநியாயங்களை ஆராய வேண்டியதினை: கருத்து உள்ளது எனும் உண்மையே முக்கியமானதாகும்.

இவ்வாறு பார்க்கும் பொழுது வடபகுதியில் வாழும் தமிழர்கள் மாத்திரமே தனியொரு குழுவினராகக் கருதப்படுகின்றனர் என்ற எண்ணம் தோன்றலாம். ஆனால் நிலமை அதுவன்று. வட பகுதியிலுள்ள வன்னிப்பகுதிகளிலும் யாழ்ப்பாணத்தவருக்கெதிரான ஓர் உணர்வு உண்டு. வன்னிப்பகுதியின் வளத்தை யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் குறையாடுகின்றனர் என்றெவொரு அபிப்பிராயம் அப்பகுதியில் நிலவுகின்றது என்பதும், அவ்வணர்வைப்பயன்படுத்தி அங்கு வாழுகின்ற யாழ்ப்பாண மக்களை அகற்றுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன என்பதும் இன்று எம்மிற் பலர் குறிப்பிடப்பட விரும்பா உண்மையாகும்.

இவ்வாறு இவங்கையில் வாழும் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் யாழ்ப்பாணத்தவரைக் குற்றஞ் சாட்டுகின்றனர். இவற்றுக்கிணையாக யாழ்ப்பாணத்தவர்களும் மேற்கூறிய பிரிவினர் ஒவ்வொருக்கெதிராகவும் கூறும் குறைகள் உள்ளன. ஆனால் அவ்வப் பிரிவினரைப் பற்றி நாம் அவற்றை எடுத்துக் கூறவோ ஆராயவோ வேண்டிய அவசியமில்லை.

ஆகவே, நாம் இப்பொழுது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினருடன் வந்து விடுகின்றோம். குடா நாட்டில் வாழ்பவர்களே உண்மையான யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் என்ற நிலையை எய்தி விடுகின்றோம். இது உண்மையான நிலமையான என்பதை இனி ஆராய வேண்டும்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

(இக்கட்டுரை "ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம்" என்றும் நூலில் இருந்து எடுக்கப் பட்டது)

கனவுகள் தொடருமா?

பிரான்ஸில் வளர்ந்து வரும் இளவாதம் பற்றிய உண்மைச் செய்திகளை ஆதாரமாக வைத்துக் கற்பனையில் புனையப்பட்ட ஒரு கவந்தூரையாடல் இது.

தி. உருத்திரன்

பர்ஸிலுள்ள 'கபே - பார்' ஒன்றில் அராபிய நாட்டைச் சேர்ந்த முகமட், ஆபிரிக்க நாட்டவரான பெலோ, இவங்கையரான நடராசா ஆகிய மூன்று நண்பர்கள் சந்தித்துக் கொள்கின்றனர்.

வழமையான கை குலுக்கல், சுகம் விசாரிப்புக்களைத் தொடர்ந்து இவர்கள் உரையாடல் தொடர்கின்றது.

பெலோ: முகமட், ஏன் இன்று உமது முகம் வழமைக்கு மாறாக காணப்படுகின்றது?

முகமட்: இந்த நாட்டில் எமது எதிர்காலம் பெரியதொரு கேள்விக் குறியை உரமாப் போட்டு நிற்கின்றதே! அதைப்பற்றித்தான் யோசிக்கின்றேன்.

நடராசா: இந்தப் பிரச்சினை, உமக்கோ அல்லது உமது நாட்டு மக்களுக்கோ மட்டுமல்லவே, இங்கு வாழுகின்ற அனைத்து வெளிநாட்டவர்களும் சிந்திக்க வேண்டிய பிரச்சினையே.

முகமட்: சமீப நாட்களாகப் பிரான்ஸில் பத்திரிகைகளின் முன்பக்கச் செய்திகள், அரசியற் கட்சிகள், மற்றும் தலைவர்களது அறிக்கைகள் அரசாங்கத்தின் வட்டமேஜை மாநாட்டு முயற்சிகள் அனைத்தும் வெளி நாட்டில் இருந்து வந்த, வந்து கொண்டிருக்கும் குடியேற்றவர்களைப் பற்றியதாகவே இருக்கின்றது.

பெலோ: ஏன்! அண்மையில், பிரான்ஸின் தற்போதைய

பிரச்சினைகளில் அதி முக்கியமானதாக நீங்கள் கருதும் பிரச்சினை என்ன? என்ற கேள்வியுடன் பிரான்ஸில் நடாத்தப்பட்ட அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பு ஒன்றின்போது கூட 68 சதவீதமானோரின் பதில் இங்கு வந்து குடியேறும் வெளிநாட்டவர்களின் பிரச்சினைகளையே முக்கிய பிரச்சினையாகக் கருதுகிறோம் என்பதுதான்.

நடராசா : பிரான்ஸில் குடியேறியுள்ள வெளிநாட்டவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு இருக்கும்?

மு.கமட் : இது குறித்தான சரியான எண்ணிக்கை யாருக்குமே தெரியாது. ஆனால் 1986ம் ஆண்டு பிரெஞ்சு உள்நாட்டமைச்சு விபரக் கோர்வையின் படி 44 லட்சத்து 55 ஆயிரம். ஓரளவு சரியான எண்ணிக்கை இதை விட ஆறு வீதம் அதிகமாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது. 1989ம் ஆண்டு எண்ணிக்கையில் பெரும் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

மு.கமட் : குறிப்பாக அரசியல் புகலிடம் கோரியே பெருமளவு வெளிநாட்டவர் வருவதாக அரசு கருதுகின்றது.

பெலோ : இன்று பிரான்ஸ் நாட்டில் அதிகரித்துச் செல்லும் வேலையில்லாப் பிரச்சினை, அதிகரிக்கும் குற்றச் செயல்கள், சமூக ஒழுக்கக் குறைபாடுகள் அனைத்துமீறான முழுக்காரணங்களும் இங்கு குடியேறியுள்ள வெளிநாட்டவர்கள் மீது சுமத்தப் படுகின்றனவே!

நடராசா : "எய்ட்ஸ்" போன்ற நோய்களுக்குக் கூட வெளிநாட்டவர்கள் மீதுதான் குற்றம் சுமத்தப் படுகின்றது.

மு.கமட் : உண்மைதான், சரியான பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வைத்து மக்களின் வாழ்க்கை நிலைகளை உயர்த்த முடியாத அரசும், அரசியற் கட்சிகளும் பிரச்சினைகளைத் திசை திருப்ப முயலுகின்றன.

நடராசா : இதில் அவர்கள் வெற்றியும் அடைந்து வருவதாகவே தெரிகின்றது. இனவாதத்தைக் கக்குவதையே தனது

முழுமையான செயற்பாடாகக் கொண்ட தீவிர வலதுசாரிக் கட்சி - தேசிய முன்னணியின் வளர்ச்சி இதனையே காட்டுகின்றது.

முகமட் :

தேசிய முன்னணிக்கு நாட்டில் ஆதரவு அதிகரித்திருப்பது ஏனைய கட்சிகளுக்குப் பீதியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனால் இக்கட்சிகளும் பிரச்சினைகளுக்கு சரியான அரசியல் தீர்வைக் காணமுற்படாமல் எதிர்வரும் தேர்தல்களில் எப்படி வாக்குகளைப் பெற முடியும் என்ற வகையிலேயே செயற்படுகின்றன.

பெலோ :

முகமட்டின் கருத்து நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. உதாரணமாக ஆளும் கட்சியாக சோசலிசக் கட்சி தேர்தலின் போது இங்குள்ள வெளிநாட்டவர்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்கும் வகையில் சட்டதிருத்தம் கொண்டு வருவோம் என்று வாக்குறுதி அளித்தது. ஆனால் தற்போதைய நிலமைகளைக் கவனத்திற் கொண்டு இவ்விடயம் தொடர்பாகப் பிள்வாங்கி விட்டது. வலதுசாரிக் கட்சிகளான RPR, UDF போன்றவை தமது வாக்குகள் தேசிய முன்னணிக்குப் போய்விட்டதே என்கிற அச்சத்தில் அந்த இனவாதக்கட்சிகளுக்குச் சற்றும் குறைவில்லாத வகையில் வெளிநாட்டு மக்களுக்கு எதிரான கோஷங்களை முன்வைக்க ஆரம்பித்துள்ளன. பிரஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாத்திரமே இன்னும் வெளிநாட்டு மக்களோடு கூட நிற்கும் ஒரே கட்சியாகும்.

நடராசா :

அதுவும் அடுக்கடுக்காய் வரும் தேர்தலில் வலுவிழந்து செல்கின்றதே!

முகமட் :

பிரான்ஸ் முழுவதுமே வெளிநாட்டு மக்கள் பல்வேறு அழக்கங்களுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கும் உள்ளாகிக் பட்டு வருகின்றனர். குறைந்த ஊதியத்தில் அதிகளவு உழைப்பை பிரான்சுக்கு வழங்கி வரும் இம்மக்களுக்கு இன்று படிப்படியாக பல வசதிகள் மறுக்கப் பட்டு வருகின்றன.

நடராசா : உண்மை. பல இடங்களில் வதிப்பிட வசதிகள் மறுக்கப் படுகின்றன. கடந்த வாரங்களில் மாநகர சபை - பாடசாலைகள் சிறு குழந்தைகளுக்கு இடமளிக்கக் கூட மறுத்திருக்கின்றன.

பெலோ : அண்மையில் நடந்த "காப்பென்றாஸ்" சம்பவம் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

நடராசா : "காப்பென்றாஸ்" என்றால் என்ன?

பெலோ : அது பிரான்ஸிலுள்ள ஒரு இடம் நண்பா.

முகமட் : "காப்பென்றாஸ்" லுள்ள யூத மக்களின் சேமக்காலையை சேதப்படுத்தியதும் அங்கு புதைக்கப்பட்டிருந்த உடல்களை வெளியே கிண்டி எடுத்ததும் இது போன்ற செயல்கள் இதர இடங்களில் நடைபெற்றதும் பிரான்ஸ் வரலாற்றில் கறை படிந்த நிகழ்வுகளே. "காப்பென்றாஸ்" சம்பவத்திற்கு தேசிய முன்னணி மீதே குற்றஞ்சாட்டப் படுகின்ற போதும் உண்மை நிலை சரி வரத் தெரியவில்லை.

நடராசா : இத்தகைய மோசமான இனவாதத் தாக்குதல்களை நிகழ்த்துபவர்களுக்கும் அவற்றைத் தூண்டி விடுபவர்களுக்கும் எதிராக அரசாங்கம் ஏன் கடுமையான சட்டமூலம் கொண்டுவர முடியாது?

முகமட் : ஆளும் சோசலிசக் கட்சி இவ்வகையான ஒரு சட்ட மூலத்தைக் கொண்டுவரத்தான் முயலுகின்றது. ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தவிர்த்த ஏனைய கட்சிகள் கடுமையாக எதிரிக்கின்றன.

நடராசா : இந்நாட்டு நிலமைகள் இவ்வாறாக மோசமடைந்து கொண்டே போக, நாம் எவ்வோரும் பிரஞ்சுக் குடியுரிமை பெற்று இங்கேயே நிரந்தரமாகக் குடியேறிவிடக் கனவுகள் கண்டு கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் எதிர்காலம்?

பெலோ : ? ?

முகமட் : ? ? ?

அ

என் நேசமானவளே!
எனது உளக்காக,
நமது மகனுக்காக,
இப்போ
இந்தப் பாடலை மட்டுமே
என்னால்
எழுதி விட்டுப் போக முடியும்

வ

மனப்பாடம் செய்து கொள்.
பாலூட்டும் வேளையிலும்
தாலாட்டும் போதிலும்
அவனது செவிகள்
எனது பாடலையும் பருகட்டும்.

ச
ன

நெரிபட்டுக் கிடக்கும்
என் தொண்டைக் குழியில்
அடைபட்டுப் போன பாடலை
எனது மகன் பாடித் திரிவான்

பா

இனிச்ச பாவைக் காட்டிடையும்
குவிந்த மலை மேட்டினிலும்
விரிந்த கடல் பரப்பினிலும்
பனை மரத்துக் கோடியிலும்
பசும் புல் போர்த்திய
பூமி வெளியினிலும்
ஒங்கிய குரலெடுத்து
பாடித் திரிவான்
நான் நம்புகிறேன். நான் நம்புகிறேன்.

க

வா

அப்பாவைக் கேட்பான்
கல்லறையைக் காட்டாதே
"காற்றில்" என்று சொல்
அவன் பாடும் பாடலைச் சும் ந்து
செவிகளில் சேர்க்க
காற்றிடைதான் குடியிருப்பேன்

ச
ன

- தமயந்தி
நோர்வே

மேற்கு ஜேர்மனி இலக்கியச் சந்திப்பு

கடந்த இரு வருடங்களாக, மேற்கு ஜேர்மனியில் வெளி வந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ் சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்கள், வாசகர்கள் இணைந்து கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சியொன்றினை நடாத்தி வருகிறார்கள். மூன்று மாதத்திற்கொரு முறை நிகழ்ச்சிகள் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டு ஜேர்மனியின் வெவ்வேறு நகரங்களில் நடைபெற்று வருகின்றது. இதுவரையில் எட்டுச் சந்திப்புக்களை நடாத்தி முடித்துள்ளனர். ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் வெளி வரும் சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்களும் இலக்கிய அபிமானிகளும் இதில் கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்கின்றனர்.

உலகின் பல பாகங்களிலும் இலங்கைத் தமிழர்கள் அகதிகளாகச் சென்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற போதும் மேற்கு ஜேர்மனியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழர்கள் மத்தியில் வித்தியாசமான உணர்வினைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. மேற்கு ஜேர்மனி நாட்டின் சட்டதிட்டங்கள், குழ்நிலைகள் ஒரு காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

இவர்களின் சமூகம் பற்றிய ஆய்வுகளும், சொந்தத்தேசம் பற்றிய உணர்வுகளும் ஏனைய நாடுகளில் வாழுகின்ற தமிழர்களை விட மேலோங்கி இருப்பதனை அங்கிருந்து வெளிவரும் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட சஞ்சிகைகள் வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன. சஞ்சிகைகளைப் பொறுத்த மட்டில் அவற்றின் உருவாக்கத்திலும் வளர்ச்சியிலும் அங்கு வாழுகின்ற தமிழ்ப் பெண்களின் பங்கு முக்கியமானதாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சமாகும்.

ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளை வெளிக் கொணர்வதிலுள்ள சிரமங்களையும் மீறிய இவர்களது இடைவிடாத முயற்சி நன்றியுணர்வுடன் பாராட்டப் படவேண்டியதாகும். எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக வெவ்வேறு கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய சஞ்சிகைகள், அவற்றின் ஆசிரியர்கள் இணைந்து இவ்வகையான ஒரு சந்திப்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டமை அவர்களது நேர்மையான இலக்கிய நோக்கினை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றது.

நோயாளிகள்

பெருமன்

வானதியை "எக்கோலில்" சேர்த்து விட்டு அவசர அவசரமாக ஓடிவந்தாள் தேவகி.

'பாவம் மனுசன், "சமர்" தொடங்கினாலே இப்படித்தான், அவள் "பத்துறோன்" - யமன் கிரக்கமில்லாமல் வேலை வாங்குவான். அந்தாளும் ஒரு கஷ்ட துன்பங்களையும் எனக்கு சொல்லாது எல்லாத்தையும் தன்னுக்குள்ளேயே வைச்சு வைச்சு....'

ஒரு பெரு மூச்சு விட்டுக் கொண்டாள்.

'ஊரில் எவ்வளவு சொகுசா வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மனுசன்' கண்கள் முட்டிப் போய் கிமைகள் மூடினால் துளிகள் விழுமளவிற்கு கிருந்தது தேவகிக்கு.

தனது கவலைகளை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல், அடக்கிக் கொண்டு வீட்டுக் கதவைத் திறந்தாள்.

அவள் போகும் போது எழுப்பிவிட்டுப் போயும் கேசவன் மாஸ்டர் எழுந்திருக்கவில்லை. கால்களை நீட்டி ஆசவாசமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

"இஞ்சேருங்கோ ஒன்பது மணியாச்சு"

"ம்...ம்.."

முனகிவிட்டு மீண்டும் மறுபக்கம் திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டார். அவளால் அவரை எழுப்பவும் முடியவில்லை. எழுப்பாது விடவும் முடியவில்லை. கிரவு படுக்கும்போது காய்ச்சல் குணமாக இருந்தது.

"ஒருநாளமே ஒன்றும் கதையாதவர் கிரவு படுக்கும் போது சொன்னதை நினைத்துக் கொண்டாள்.

"உடம்பெல்லாம் பச்சப் புண்ணா நோகுது. இந்த முறை 'சமனாக்கு எப்படியும் "வக்கன்ஸ்" எடுத்துத்தான் ஆகிறது.

பார்ப்பதற்கு பரிதாபமாக இருந்தது.

'எழுப்புவோமா....! அவ்வது கொஞ்சநேரம்....'

ஒருகணம் யோசித்தாள்.

'விட்டால் பிறகு வேலை?'

"இஞ்சேருங்கோ பிறகு "பத்துறோன்"லே "போன்" பண்ணுவான்"

கேசவன் மாஸ்டர் எழுந்து கட்டிலில் உட்கார்ந்து கொண்டார். அருகில் மகன் பிரசாத் ஒருபக்கம் சரிந்தவாறு தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

"இஞ்சேரும், ஆளைப்பாரும்... பெரிய ஆள்க் கணக்கில கிடக்கிறார்"

தூக்கத்தைக் கலைக்காதவாறு முத்தமொன்றைக் கொடுத்துவிட்டு மாஸ்டர் நிமிர்ந்தார்.

யாரோ வயிற்றுக்குள் குடலை இழுத்துப் பிடிப்பது போலிருந்தது. எழும்ப முயன்றவர் முடியவில்லை. அப்படியே வயிற்றைப் பிடித்தபடி இருந்து விட்டார்.

ஆறுமாசத்திற்கு மேலாக அவருக்கு வயிற்றில் இந்தப் பிசகு இருந்து கொண்டிருந்தது. டாக்டரிடமும் காட்டவில்லை. தேவகிக்குக் கூடச் சொல்லவில்லை. தன்னுள்ளேயே அடக்கி அடக்கிச் சமாளித்துக் கொண்டு வந்தார். வரவர வயிற்று நோ அதிகமாகிக் கொண்டே போனது.

"என்னங்கோ வயித்தைப் பிடிக்கிறியள். வயித்துக்கை ஏதாவது செய்யுதே?"

மாஸ்டருக்கு வலி தாங்க முடியவில்லை.

'இப்பவாவது இவளுக்குச் சொல்லுவோமா?'

'ச... வேண்டாம். அவள் தேவையில்லாமல் கற்பனைகள் பண்ணிப் பயந்து விடுவாள்.'

மாஸ்டர் தனக்குள்ளேயே முடிவெடுத்துக் கொண்டார்.

பரீஸில் அநேகமான இலங்கையர்களுக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்ற வருத்தம் அவர் ஞாபகத்துக்கும் அடிக்கடி வந்து போனது.

"அல்சர்"

'இல்லை, இருக்காது. நான்தான் "டிற்றிங்ஸ்" பாவிக்கிற தில்லையே!'

'டிற்றிங்ஸ்' பாவிக்காட்டியும் "அல்சர்" வரக் காரணங்கள் இருக்கு. சாப்பாடுகள் ஒழுங்கில்லாமல் வயிறு கூடின நேரம் காயிறதாலேயும் வரும்'

நண்பன் ரகு சொன்ன ஞாபகம்

மாஸ்டரின் சிந்தனை பல கோணங்களில் பாய்ந்தது.

"ஏலாட்டி இண்டைக்கு வீவை எடுங்கோவன்"

"ஒரு நாள் வீவுக்கு "செக்குறிட்டி சோசலும் "பே" பண்ணாட்டி இரு நூற்றைம்பது பிராங். இந்த மாதம் "லைற பில்", "ரெலிபோன் பில்", இந்தியாவில் நிண்டு தம்பிக்காரனடிச்ச "சூலகரிங் கோல் பில்" வேற. வானதிக்கு எப்படியும் "சமர் யக்கட் வாங்கியே ஆகவேணும். பிரஞ்சுப் பிள்ளையனோட சேர்ந்து படிக்கிறவள்."

மாஸ்டரை வேலைக்குப் போக வேண்டாம் என்று தடுத்து நிறுத்தவும் அவளால் முடியவில்லை.

"இந்த "அலக்கேஸன்" காசையாவது கொஞ்சங் கூட்டித் தந்தாங்களெண்டா!"

தேவகியின் பேச்சில் ஏக்கம் இழையோடியது.

"சரி சரி இன்னொரு பிள்ளையைப் பெத்துவிடுவம். அப்பவாவது கூட்டித் தருவாங்கள்தானே."

சிரித்தவாறு "பாத்தூமை" நோக்கி நடந்தார் மாஸ்டர்.

"ஓமோம் நீங்கள் வலு சுகமாய்ச் சொல்லுவியள்." முகத்தில் நாணமும் புன்னகையும் கவிழ புறுபுறுத்தவாறே குசினிக்குள் நுழைந்தாள் தேவகி.

பாத்தூமுக்குள் சென்ற மாஸ்டர் நீண்ட நேரமாகியும் வெளி வரவில்லை.

தேவகி மெதுவாகக் குரல் கொடுத்துப் பார்த்தாள்.

சத்தமில்லை.

ஏக்கத்துடன் கதவைத்திறந்தாள்.

மாஸ்டர் பாத்தூமுக்குள் மயங்கிப் போய்க் கிடந்தார்.

"கேசவன் மாஸ்டர் "கொஸ்பிற்றலிலையாம்". செய்தி பரிஸ் முழுவதும் பரவியது.

"இஞ்சேருங்கோ, எப்படியும் அந்தானைப் போய்ப் பாக்க வேணும். நீங்கள் வருத்தமாக் கிடக்கேக்க "கொஸ்பிற்றலுக்கும்" வந்து வீட்டையும் வந்து பாத்ததுகள். போகாட்டிப்பிறகு குறைவரும்.

உங்களுக்கு வந்த ஹோர்லிக்குகள், ஓவங்கள் இஞ்ச வீடு முட்டிப் போய்க் கிடக்கு. போகேக்க ரெண்டைக் கொண்டு போவம்"

"அந்த மனுசனுக்கு என்ன வருத்தமாம். நவ்வாத்தானே இருந்தது."

"ஏதோ குடல்வ வருத்தமாம், கிரகசியக் குடிகாரரெல்லாம் இப்பதானே அம்பலத்துக்கு வருகினம். நீங்கள் குடிக்கிறீங்கள் என்கண்டு 'அவர்' நெளிக்கேக்க பா. நக்கவேணும்"

"என்னப்பா அந்தாளுக்கு ஏதோ சீரியல் போல கிடக்கு. இந்த நேரத்திலேயும்...."

"உமக்கு கிரக்கயில்லையே?"

வசந்தா மெளனமானாள்.

"கார்டி நோர்ட் பெரிய கொஸ்பிற்றல். எது 'வோட்'. எந்த 'செக்சன்?' எல்லாம் விபரமாகக் கேட்டனீரோ?"

"ஓ...ஓ... அதுகள் பிரச்சினையில்லை. நாளைக்கு இவங்கள் பக்கத்து றும் பெடியங்களும் போறாங்களாம். அதோட சறோக்காவை, ராகினியவையளும் வாறென்கண்டு சொன்னவை. மற்றது அங்க வேற ஆக்களும் வருவினம் தானே! "மெத்ரோ"வுக்க நிண்டாலும் போயிடலாம்."

நாளைக்குப் பன்னிரண்டு மணிக்குத்தான் "ஓப்பிரேசனாம்" ஒரு ரெண்டு மணிபோல போவம். அப்பதான் அந்தாளும் மயக்கம் தெளிஞ்சு போயிருக்கும். அந்த மனுசனுக்கு முகங்காட்டின மாதிரியும் இருக்கும்."

பர்ஸ் "கார்டி நோர்ட்" ஆஸ்பத்திரி வழமைக்கு மாறாக அமைதியிழந்து காணப்பட்டது. கேசவன் மாஸ்டரின் "வோர்ட்" தமிழ்ச் சனங்கள் நிறைந்து போக, தமிழ்ச் குரல்கள் ஒங்கி ஒலிக்க, மொத்தத்தில் யாழ்ப்பாணம் "சின்னக் கட்டையை" ஞாபகமூட்டியது.

மாஸ்டருக்கு அருகிலிருந்த பிரெஞ்சு நோயாளிக் கிழவனொன்று பேந்தப் பேந்த முழுசிக் கொண்டிருந்தது, சாதுவான பயத்துடன்.

ஆஸ்பத்திரி ஊழியர்களுக்கோ ஆச்சரியமாகவும் புதிராகவும் இருந்தது.

என்ன இது: இப்பதானே ஓப்பிரேசன் முடிந்தது. அதற்குள்...! அதுவும் இவ்வளவு கூட்டம்.

"உங்கபார், உங்க பார். வெள்ளைத் தோலுகள் எங்கள்பா க்கிற பார்வையை. என்ன சொன்னாலும் தமிழினர் பண்பு தனிப் பண்புதான்".

வாயில் "விஸ்கி" நெடியடிக்க, குதப்பிய வெற்றிலையுடன் பெரு

மையடித்துக்கொண்டிருந்தார் மாஸ்டரின் நண்பனொருவர்.

தான் கொண்டுவந்த ஹோர்லிக்சுகள், பழுவகைகளை மாஸ்டரின் கட்டிலுக்கருகிலிருந்த மேசையில் வைத்து விட்டு தேவகியை நோட்டமிட்டா சரோக்கா.

‘கொண்டு வரேக்கையும் தேவகி கண்டதோ காணல்வயோ! மற்றவையளும் கொணந்து வைக்கினம். பெயரும் எழுதி வைக்கேவாது. சீ... இப்படியெண்டா ஹோர்லிக்சோட மட்டும் வந்திருக்கலாம்?’

சரோக்காவிற்குப் பெரும் கவலையாக இருந்தது.

“பிள்ளையள் எங்க தேவகி, என்செய்து போட்டு வந்தனி?”

சரோக்கா குரல் கொடுக்க, தேவகி திரும்ப தேவகியின் கண்ணில் படும் படியாக தான் கொணர்ந்த பொருட்களை மீண்டும் ஒருமுறை சரி செய்து வைத்துவிட்டு நிம்மதிப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டாள் சரோக்கா.

‘ரெண்டுநாளா ஒரு உதவியுமில்லாமல் பிள்ளையளோட படாத பாடு பட்டேக்க ஏதாவது செய்ய வேணும் போலப்படேல்ல, இப்ப பெரிய உருக்கமாகக் கேக்கிறா’.

“அதுகளை “கிறஸ்ஸி”ல விட்டுப் போட்டு வந்தனாள். இனிப்பினனோரம் ஏழுமணிக்குள் போய் எடுக்கவேணும்”.

மனக் கொந்தளிப்பை உள்ளழுத்திக் கொண்டு அமைதியாகப் பதிலளித்தாள் தேவகி.

“ஓ...”கிறஸ்ஸும் இவ்வையெண்டால் எங்கட பாடு கஸ்டந்தான்” தொடர்ந்து கொண்டே போனா சரோக்கா.

வானதியை நினைத்தபோது தேவகிக்குக்கண்கள் பனித்தன.

‘இன்னும் நாலு வயசு கூட முழுசா ஆகல்ல. நிலமையளைப் புரிஞ்சு கொண்டு எவ்வளவு பொறுமையாக நடந்து கொள்ளுறாள்’

துடுக்குத்தனமாகத் தொட்டதிற்கெல்லாம் அடம் பிடித்துக் கொண்டு நிற்பவள், நேற்றும் தீன்றும் வாயே திறவாது மெளனமாகி வீட்டின் மூலைகளில் சோகத்துடன் சோம்பிச் சோம்பிப் போயிருந்த காட்சிகள் அவள் மனக்கண்முன் வந்து போயின.

யாரும் காணாதவாறு யன்னலோரம் திரும்பிக் கொண்டாள்.

வந்திருந்த நண்பர்கள், உறவினர்கள் குழுவைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாது அரட்டையடிப்பதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் விட்டு விடிக் கூடாது என்ற தோரணையில் வெளுத்துக் கட்டிக் கொண்டிருந்தனர்.

"இப்ப சிலோனில பிராங் ஏழு போகுதாம்"

"ஆனா அனுப்பவுமல்ல பயமாக்கிடுக்கு"

"ஏன் "பாங்கல" வைக்காமல் காணியை வாங்கி விடுங்கோவன்" அதுவும் வரவர விலையேறிக் கொண்டுதானே போகுது".

"அங்க சரியான பிரச்சினையாம், பழையபடி சிலோன் ஆமி அடிக்கத் தொடங்கிவிட்டாங்களாம். சனங்கள் ஞாயமாகச் செத்துப் போச்சுதாம்"

"எங்க யாழ்ப்பாணத்திலயுமோ?"

"சீ...சீ அது அங்காவ மட்டக்களப்பு பக்கத்திலதான். அதுவும் முஸ்லீம் பகுதியுள்ள தானாம்".

"ஏன்...?"

ஏதோ
ஆத்தித் துடன் கதைக்க முற்பட்ட வசந்தாவின் கணவர் பின்னர் நிறுத்திக் கொண்டார்.

"உந்தக் காப்பு நீங்கள் வரேக்கயே செய்து கொண்டு வந்தனீங்களோ, இவ்வாட்டி பரிஸிவதான் செய்தனீங்களோ?"

வசந்தாவும், சறோக்காவும் நகை ஆராய்ச்சியில் இறங்கினார்கள்.

தேவகிக்கு ஆத்திரமாகவும் எரிச்சலாகவும் இருந்தது.

கேசவன் மாஸ்டர் கண் மடல்களை மெல்ல அசைத்தார்.

"மாஸ்டர் மயக்கந் தெளிஞ்சிட்டார்"

தேவகி அருகில் சென்று மாஸ்டரின் தலையை வருடினாள். அவளையும் மீறி கண்களிலிருந்து துளிகள் விழுந்துவிட்டன.

நேரமும் தாண்டிவிட்டது. எல்லோருக்கும் வீடு திரும்பும் அவசரமீழ் அனைவரும் மாஸ்டரின் கட்டிவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

கைகளில் கிரத்தம் ஏற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. முகம் வெளிறிப் போய் இருந்தது. மாஸ்டர் சக்தியிழந்து கிடந்தார்.

சனவெக்கை - மூச்சு மாஸ்டருக்கு கஷ்டமாகவே இருந்தது.

தன்னைப் பார்க்கவென்று வந்த நண்பர்களை விலகி நிற்கச் சொல்லவும் முடியவில்லை.

'வந்தவர்களுடன் ஏதாவது கதைக்கவேணுமே!'

மாஸ்டரின் மனதுக்குள் ஆதங்கம்.

வந்திருந்தவர்கள் தங்கள் வரவைப் பதிந்து கொள்ள மாஸ்டருடன் கதைப்பதற்காக முண்டியடித்துக் கொண்டு நின்றனர்.

மாஸ்டருக்கோ தர்ம சங்கடமான நிலை.

கதைக்காவிட்டாலும் வருத்தம் பாக்கி ^{பெயர்} இடத்தில பேசாமக்

கிடந்தார் எண்ட குறை வரும்’.

தடுக்கி முட்டி கேசவன் மாஸ்டர் ஏதோ கதைக்க முற்பட்டார். முடியவில்லை.

வாய் புரக்கடிக்க, கண்கள் பிதுங்க மூச்செடுக்க முடியாது அந்தரப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

“ஐயோ, டொக்டரைக் கூப்பிடுங்கோ”

தேவகி பதகளித்தாள்.

“டொக்டரைக் கூப்பிடுங்கோ, டொக்டரைக் கூப்பிடுங்கோ”

மொழிப் பிரச்சினை காரணமோ என்னவோ ஆளையாள் மாறி மாறிச் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர யாரும் டாக்டரைக் கூப்பிட்டதாக இல்லை.

கடைசியில் மாஸ்டரே தனக்கருகிலிருந்த “பட்டனை” அழுத்த தாதிமார், டாக்டர்கள் வந்து மாஸ்டரை மீண்டும் சிகிச்சை நிலையத்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர்.

நீண்ட நேரமாகி விட்டது.

மாஸ்டர் பற்றிய தகவல்கள் இல்லை.

தேவகி துடி துடித்துக் கொண்டிருந்தாள். வந்திருந்த நண்பர்கள் உறவினர்கள் பொறுமையின் எல்லையைக் கடந்து மெது மெதுவாகக் கழன்று கொண்டிருந்தனர்.

வசந்தன் மணிக்கதை - 5.

வேஷம்

உச்சி மோந்து, கொஞ்சி, குங்குமப் பொட்டு வைத்து, மாலை போட்டு, மேளதாளம் சகிதம் ஜனங்கள் புடை சூழப் பரிவோடு தடவி, தன்னை வீதியில் நடத்திச் செல்லும் எஜமானின் பாச உணர்வைக் கண்டு, ஆட்டுக் கடா அக்களித்துப் பெருமிதம் கொண்டது.

‘என் மீது இவ்வளவு அன்பும் கருணையும் கொண்ட எஜமானல்லவோ உண்மையான மனிதன்: இப்படியான நல்ல உள்ளம் கொண்டவர்களால் தான் உலகம் இயங்குகிறது’ என்று

எண்ணிக் கொண்டது.

பிடாரி அம்மன் கோயில் நெருங்கிற்று.

கோயில் முகப்பு வாயில் எதிரே வந்ததும் எஜமான் மாவைகளைக் கழற்றிவிட்டுக் கொஞ்சினார்.

கடாவுக்குப் புளுகம் தாங்க முடியவில்லை.

ஜனத்திரள் மத்தியில் தன் சகபாடிகள் ஆயிரக் கணக்கில் நிற்பதைக் கண்ட கடா எஜமாணப் பரிவோடு பார்த்தது.

‘சடக்’கென ஒரு கமறற் சத்தம்.

கால்கள் கட்டுண்ட மாதிரி விவரிக்க முடியாத ஓர் அதிர்வு கடாவை ஆட்கொண்டது.

‘சடா’ரென அதன் கழுத்தில் ‘நறுக்’கென்று ஒரு வெட்டு விழுந்தது.

மறுகணமே கடா முண்டமாகி, உடல் வேறு தலை வேறாக ரத்தச் சேற்றுள் துடிதுடித்தது.

‘அடே வேஷக்காரா’ என்று குழறத் துடித்த அதன் வாய் அசையவில்லை.

இந்தியச் சிறுவன்.

பாலமுரளி கிருஷ்ணா அம்பாத்தி என்பது அச்சிறுவனின் பெயர்: வயதோ பன்னிரண்டு மட்டும்தான். நியூயோர்க் நகரில் வாழும் இந்தியக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். அமெரிக்காவில் வாழும் இவனது வயதையொட்டிய மாணவர் வீடியோ விளையாட்டுக்கள் (Video Games) மற்றும் பேஸ்போள் (Base ball) என்று இவற்றினூடே மூழ்கிவிடுவார்கள். ஆனால் பால முரளியோ இவற்றிற் கெல்லாம் மிகவும் அப்பாற் பட்டவன். “கணித சமன்பாடு” (Mathematical Equations)களுடன் விளையாடுவது இவனது பொழுது போக்கு என்றாகி விட்டது. என்னே அகூர முயற்சி!

தன் பன்னிரண்டாவது வயதில் தற்போது நியூயோர்க் சர்வகலாசாலையில் மருத்துவத் துறையில் ஆரம்பக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். இதை விட ஆச்சரியம் இன்னும் 5 வருடத்தில், அதாவது தனது 17வது வயதில் உலகிலேயே மிக வயதில் குறைந்த மருத்துவப் பட்டதாரியாக வரப்போவதுதான்.

தமிழாக்கம்: ஜனிக்ராஜ்

நன்றி: News week

ஈழத்து நாடகக் கலையும் அதன் எதிர்காலமும்.

- அருந்ததி -

எண்பத்தி மூன்றுக்கு முற்பட்ட ஒரு தசாப்தம், தமிழ் நாடகக் கலையில் ஒரு புதிய மரபை வேகமாக உள்வாங்கிக் கொண்டிருந்தது எனலாம். நாடகத் துறையில் இது ஒரு பெரும் நம்பிக்கையை தோற்றுவித்ததோடு, ஆழமானதோர் கலை, இலக்கிய பிரக்ஞை ஏற்படவும் வழிவகுத்தது. இதனை ஓர் சாதாரண நிகழ்வாகக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், இதற்குப் பல முட்டுக்கட்டைகள் இருந்தன. கலாச்சார ரீதியாக வளர்ச்சியுறாத சமூக அமைப்பும், தமிழகத்துச் சினிமாக்களும் முட்டுக்கட்டை போட்டவற்றில் முதன்மை வகித்தவை எனலாம்.

எமது தமிழ் நாடகங்களுக்கென்று ஏற்கனவே ஓர் மரபு நெறி இருக்கவில்லை. எமது பாரம்பரியக்கலையான நாட்டுக்கூத்தினைப் பற்றி மிக ஆழமாக ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் திரு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் "பலே" என்னும் ரஸ்னிய தேசத்துக் கலையில் எமது நாட்டுக் கூத்தின் அம்சம் புதைந்துள்ளது எனவும் நாட்டுக் கூத்தினைப் பாரம்பரியச் சொத்தாகக் கொண்ட நாம் அதனை பயன் படுத்தாது விட்டு விட்டோம்" எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். மிகவும் பின் தங்கிய மூட நம்பிக்கைகளைக் கொண்ட எமது சமூக அமைப்பினை அன்னியர் ஆதிக்கம் வகையாகப் பயன் படுத்தியது. எமது கரையோரப் பகுதிகளைச் சார்ந்த இடங் களிலுள்ள மக்களின் கலையாக விளங்கிய கூத்துக் கலை அம்மக்களால் மிகவும் நேசிக்கப் பட்டு வந்ததால், இவங்கையை "காலனி" ஆதிக்கத்தில் கொண்டு வந்த அந்நியர் தமது மதத்தை பரப்புவதற்குக் கந்த சாதனமாக இக்கூத்துக் கலையையே தேர்ந்தெடுத்தனர். இதன் காரணமாக உன்னதமான அக்கலையானது காலத்துடன் கூடி வளராது முழுக்க முழுக்க மதக் கருத்துக்களைக் கொண்டவைகளாக மழுங்கிப் போயின. மக்களுக்கு "அபினை" க விளங்கும் மதம் மூலம் அவர் களை அடிமை கொண்டால் தேசத்தை சுலபமாக ஆளலாம் என்ற அன்னியரது தந்திரத்திற்கு மூட நம்பிக்கைகளைக்

கட்டிக்காத்த எமது தேசமும், கலைகளும் பவியாயின. இது அப்படியே தொடர்ந்ததற்கு மாறுதலை விரும்பாத மனநிலையும், அதனை அப்படியே கட்டிக் காத்து வந்துள்ள பிற்போக்குவாத அரசியல் தலைமைகளும், மத அனுஸ்டானங்கள், கோயில் திருவிழாக்கள், வேள்விகள் போன்ற இன்னும் பலவாறான மூடக் கொள்கைகளுமே காரணங்களாகும். இதன் காரணமாக திருவிழாக்களிலும், பொதுக் கொண்டாட்டங்களிலும் மதக் கருத்துக்களை, தனிமனித வழிபாடுகளை, வீரதீரச் சாகசங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேடையேறிய விடயங்களே நாடகங்கள் எனக் கருதப் பட்டன. இத்துடன் சேர்ந்து இந்திய தமிழ்ச் சினிமாவும் ஈழத்தில் ஓர் உன்னதமான நாடகக் கலை வடிவம் உருவாக முடியாமல் முட்டுக்கட்டை போட்டது.

இந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படத் துறையில் ஈடுபட்ட கலைஞர்கள், தொழில் நுட்பவியலாளர்கள் என்பவர்களில் பெரும்பாலானோர் நாடகங்களில் இருந்தே வந்தவர்கள். ஆதலால் தமிழகத்து நாடகங்களும், திரைப்படங்களும் ஒரு கிரண்டுங் கெட்டான் நிலையிலிருந்தன, இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதாவது நாடகம் போல திரைப்படமும், திரைப்படம் போல நாடகமும் உருவாகியது. இதனால் அங்கு ஒரு தமிழுக்குரிய நாடகநெறியும் வளரவில்லை. சினிமாவும் தரமானதாக உருவாக முடியவில்லை. பின்னர் முதலாளிகளின் வர்த்தகப் பண்டமாகவும், பிற்போக்கு அரசியல் வாதிகளின் பிரச்சார சாதனமாகவும் மாற்றமடைந்து, போட்டி அதிகமாக, அதிகளவு முதலீடு கொண்டு யதார்த்தத்திற்குப் புறம்பான வெறும் ஹீரோயிசத்தனம் வாய்ந்த பொழுது போக்கு அம்சங்களைக் கொண்டதாக தமிழ் சினிமாவும் சீரழிந்து போனது.

இவ்வாறான இந்திய தமிழ் சினிமாக்களின் தாக்கம் இலங்கையில் சிங்கள, தமிழ் கலை இலக்கியத் துறையைப் பெருமளவு பாதித்தது. எனினும் இத்தாக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு சிங்கள மொழியில் நாடகங்களும், திரைப்படங்களும் தமக்கென ஓர் மரபு நெறியை உருவாக்கிக் கொண்டு வேகமான வளர்ச்சியை பெற்றன. சிங்கள மொழித் திரைப்படங்களும், நாடகங்களும் சர்வதேச ரீதியான விமர்சனங்களையும், பாராட்டுக்களையும் பெற்றதோடு லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் லீரிஸ், றிச்சார்ட் டி சொய்சா

போன்ற தலை சிறந்த கலைஞர்களையும் அது உருவாக்கித் தந்தது.

ஆனால் தமிழில் இத்தகைய மாற்றம் ஏற்படாமல் போனமை பெரும் வேதனைக்குரியதே. இதற்கு பலவகையான காரணங்கள் உண்டு. தேசிய ரீதியில் சிறுபான்மையினமாக தமிழர்கள் தொடர்ந்து இலங்கை அரசினால் ஒதுக்கப் பட்டு வந்துள்ளமை, சகல துறைகளிலுமான பாரபட்சம், புறக்கணிப்பு என்பவை எல்லாவிதங்களிலும் தமிழ்க் கலை, இலக்கிய, முயற்சிக்குரிய வழிவகைகளை அடைத்துக் கொண்டேயிருந்தது. அத்தோடு பிற்போக்குவாத தமிழ் அரசியல் தலைமைகள் தமது வகுப்புவாத பிரச்சாரத்தினால் தமிழ் மக்களை ஒரு "கற்பனையான வீரப் பண்பாட்டு" நெறிக்குள் நிறுத்தி வைத்திருந்தனர். ஆண்ட பரம்பரை, மறத்தமிழன் போன்ற பதப் பிரயோகங்களிலிருந்து இதனை நன்கு உணரலாம். இதற்கு தமிழகத்து சினிமாவும் பெருமளவு துணை போய் துண்டுதலையளித்தன. இதனால் ஈழத்து தமிழ் நாடகங்களும் மேடை தோறும் "சினிமாத்தனங்"களையே பிரதிபலித்தன. இந்தியத் தமிழில் நாடக வசனங்கள் அமைக்கப் பட்டிருப்பதும், திரைப்படப் பாடல்களுக்கு வாயசைத்து மேடையில் நடிப்பதும், புகழ் பெற்ற தமிழ் சினிமா நடிகர்களின் பாணியை அப்படியே பின்பற்றுவதும், வேகமாகத் திரையை விலக்கி காட்சிகளை மாற்றுவதுமாகிய நடவடிக்கைகளினால் அந்நாடகங்களும் "ஆகா! படம் பார்த்த மாதிரி இருந்தது" என்ற பாராட்டுக்களை(?) மக்களிடத்தே பெற்றன.

இப்படியானதொரு நிலையில்தான் கடந்த தசாப்தத்தில் கலை, இலக்கியம் பற்றிய சரியான பிரக்ஞை ஈழத்து முற்போக்கு கலை, இலக்கிய வாதிகளினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது சகல கலை, இலக்கியத் துறைகளிலும் ஓர் அவசியமான மாற்றத்தினை வலியுறுத்தி நின்றது. இதற்கு கலாநிதி கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, எம்.ஏ.நுஃமான் போன்ற மார்க்சிய கலை, இலக்கிய வாதிகளின் ஆய்வுகள், விமர்சனங்கள் என்பன பெரிதும் தூண்டு கோலாய் விளங்கின. எனவே தரமான கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் ஈழத்திலும் தலை தூக்க வாரம்பித்தன. இக்காலகட்டத்தில் வெளிவந்த கவிதை, குறுங்காவியங்கள், சிறுகதை, நாவல்கள் என்பன இதனைத் துவ்வியமாக எடுத்துக்

காட்டின. பெரும் முதலீட்டுடன் சம்பந்தப் பட்டதாலும், இந்திய சினிமாக்களுடன் போட்டி போட வேண்டியேற்பட்டதாலும் ஈழத்தில்தமிழ் சினிமா வளர முடியவில்லை. ஆனால் நாடகத் துறையில் பெரும் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. மாகாகவி, முருகையன், பாலேந்திரா, தாஸீசியஸ், மெளனகுரு போன்ற கலைஞர்கள் அப்போதுதான் தம்மை தெளிவாக இனங்காட்டத் தொடங்கி இருந்தனர். இவர்களுடன் தொடங்கிய தமிழுக்கான இந்நாடகக் கலை குறுகிய காலத்தில் வேகமானதோர் வளர்ச்சி நிலையை அடைந்த தோடு தமிழ் நாடகக் கலைக்கு ஓர் புதிய மரபு நெறியையும் உருவாக்க முனைந்தது.

மாகாகவியின் "கோடை", முருகையனின் கவிதை நாடகங்கள், தாஸீசியசின் "பொறுத்தது போதும்", பாலேந்திராவின் "கண்ணாடி வார்ப்புக்கள், யுகதர்மம்", மெளனகுருவின் "சங்காரம்" போன்ற நாடகங்கள் நாடக ஆர்வலர்கள், விமர்சகர்களின் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. கருத்தியல் ரீதியிலான, நாடக அமைப்பு, வடிவம், கியங்கு முறை, சொல்லும் முறை ரீதியிலான பலதரப்பட்ட விமர்சனங்கள் இவை பற்றி எழுந்தபோதிலும் அவையனைத்தும் ஒருமித்த கருத்தில் அறிவியல், தர்க்கம் சார்ந்த ஒரு தர நிர்ணயத்திற்குள்ள்தான் அவற்றை நிறுத்திப் பார்த்துக் கொண்டன.

பொதுவாக, பாலேந்திராவினுடைய நாடகங்கள் பிறமொழி நாடகங்களின் மொழிபெயர்ப்புக்களாகவும், மேற்கத்தைய, ஐரோப்பிய உத்திமுறைகளைக் கொண்டவைகளாகவும் விளங்கின. தாஸீசியசின் நாடகங்கள் சொந்தப் பிரதியாகவும் எமது நாட்டுக் கூத்து பாரம்பரியத்தைக் கொண்டவைகளாகவும் அமைந்தன. மெளனகுரு இவற்றிலிருந்து முற்றாக வேறுபடுகிறார். இவர் கூத்து முறையின் அனைத்து அம்சங்களையும் முறையாகக் கற்று தெரிந்து வைத்திருப்பதோடுதானே ஒரு திறமை மிக்க ஆடல் பாடல் கலைஞனாகவும் விளங்குகிறார். எனவே இவரது நாடகங்கள் கூத்து முறை ஆட்டங்களையும், பாடல்களையும் கொண்டிருப்பதோடு தாளவயம், பரதம் ஆகியவற்றின் அம்சங்களையும் உள்வாங்கி குறியீட்டு முறையில் கதை நகர்வுத் தன்மை கொண்டவைகளாக 50

அகின்றன. அத்தோடு குழுந்தைகளுக்கான நாடக முயற்சிகளும் இவரால் மேற்கொள்ளப் பட்டு வெற்றி கண்டுள்ளன. முருகையனின் நாடகங்கள் கவிதை நாடகங்களாக உள்ளன. மொத்தத்தில் இது போன்ற நாடகங்கள் அனைத்தும் தமிழ் நாடகக்கலைக்கு ஓர் புதிய வளத்தை, மரபு நெறியை, வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தித் தந்தன.

இந்நாடகங்கள் ஓரளவு குறிப்பிட்ட நுகர்வோர் தளத்தினரிடையே உள்ளதமான கலை, இலக்கியப் பிரக்ஞையை அதில் ஓர் அகலிப்பை ஏற்படுத்தின எனலாம். ஆயினும் இக் "குறிப்பிட்ட" நுகர்வோர் தளம் அளவுரீதியிலான அகலிப்பை அடையவேயில்லை. ஓர் எல்லையுடனேயே நின்று விட்டிருந்தது. எமது மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் சிந்தனைகளுக்கு தீனி போடும் தமிழகத்து வர்த்தக சினிமாக்களின் தாக்கம் இதன் முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. கீழ்த்தரமானதோர் ரசனையை வளர்த்தெடுத்த இந்திய தமிழ் சினிமாக்கள் பெரும்பான்மை மக்களிடையே ஏற்படுத்தியிருந்த தாக்கம் அத்தகைய வலிமை கொண்டது. ஆனாலும் இதற்கானதோர் முறையான எதிர்த் தாக்கம் ஒன்று ஏற்படுத்தப் படவுமில்லை. நாடகங்களில் பெரும்பாலானவை பல்கலைக்கழக மட்டங்களுடன் மாத்திரம் நின்று போனதாலும், நாடகங்களை மக்கள் மயப்படுத்துவதிலிருந்த சிரமம், அவ்வது அவட்சியப் போக்கு, அக்கறையின்மை என்பவையும் இந்நாடகங்களை புத்திஜீவிகள், அறிஞர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பெரிய விடயம் என எண்ண வைத்தது. பாமர மக்களின் பார்வை இவற்றின் மீது விழ விடாமல் தடுத்தது. எனினும், நாடக ஆய்வுகள், நாடக நூல்கள், நாடக பயிற்சிக் கூடங்கள் என்பன இவ்வேளையில் உருவாகி நாடகக் கலையின் வளர்ச்சி, மக்கள் மயப்படுத்தப்படும் தன்மை பற்றிய எதிர்கால நம்பிக்கையை விதைத்தது.

எமது இனத்தின் துரதிருஷ்டம் இவை தொடர முடியாமல் தடுக்கப் பட்டது. அவ்வது மடுப்படுத்தப் பட்டது எனலாம். ஓர் இலக்கின்றி, யாழ்ப்பாணத்து நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் அபிவாழைகளைப் பிரதிபலித்துக் கொண்டு ஆரம்பமான எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டமானது தமிழ்க் கலைஞர், எழுத்தாளர், விமர்சகர்களுக்கு ஒரு பெரும் அழுத்தத்தைக் கொடுத்தது.

எமது புத்திஜீவிகளின் மத்தியில் ஒரு நீண்ட மெளனத்தைத் தோற்றுவித்தது. "கருத்துக்களின் மீதான ஆயுதங்களின் ஆளுமை" தேசப் பற்று மிக்கவர்களைக் கூட வேரடி மண்ணையும் பெயர்த்துக் கொண்டு அன்னியநாடுகளில் தடம் பதிக்க வைத்தது தலை சிறந்த கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், நாடகநெறியாளர்கள் என்பவர்களது வெளியேற்றம் கிப்படியாக பெருமளவில் நிகழ்ந்தது. இன்னும் தேசத்தில் கிருப்பவர்களும் கிந்நிலையினால் வாய்திறக்க முடியாதவர்களாக.... கிருப்பினும் மெளனகுருவும் இன்னும் சிலரும் பெரிதாக கருத்தியல் எதனையும் சாரா விட்டாலும் நவீன உத்திமுறைகளை மூலதனமாகக் கொண்டு நாடகங்களை அவ்வப்போது நிகழ்த்தி வருவதையும் அவதானிக்கலாம். இவ்வாறான ஒரு சூழலில் நாடகக் கலை முயற்சிகள் பெருமளவில் அநுகிப் போக ஈழத்திலும், ஈழத்திற்கு வெளியே ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் மறுபடியும் தமிழ் மக்களிடையே தமிழகத்து சினிமாக்களின் செல்வாக்கும், சினிமாத்தனமான பிற்போக்கு கலைகளும் புகுந்து கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டது. கருத்தியல் சார்ந்த அனைத்து கலை, கிலக்கிய, கலாச்சார தளங்களும் ஒரு வளர்ச்சிப் போக்கினை அடையுமுன்னரே ஸ்தம் பிக்கப் பட்டுவிட்டது.

கிந்நிலையில் நடுத்தர வர்க்கத்தினரைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டு நிகழ்ந்த எம்தேசத்து "புலப் பெயர்"வில் வெளிநாடுகளில் தரமான கலை முயற்சிகள் குறித்து பெரிதாக ஆதங்கப் பட ஒன்றுமில்லை. அவ்வாறு ஏதாவது முயற்சியின் அறிகுறிகள் காணப் படினும் கூட அது வணிக, பிற்போக்குவாத கலைகளைப் பிரதிபலிக்கும் பெரும்பான்மையின் முன் முளையிலே கருகியதாகவே முடிந்து விடும். கிது ஈழத்திலும், ஈழத்திற்கு வெளியிலும் வாழும் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்களின் மனநிலையைப் பெரிதும் பாதித்திருப்பதுடன் கிவற்றின் எதிர்காலம் பற்றிய கேள்வியினையும் எழுப்பியுள்ளது.

வியர்சகர்களே - படைப்பாளிகளே!

உங்கள் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பை

ஓசை நட்புடன் நாடி நிற்கிறது.

ஆசிரியர் குழு.

தொடர் - 2

கோடஸ்வரப்பிரபுவடன் ஒரு சந்திப்பு

- தீக்ஷணியன்

வக்கரித்த எனது சிரிப்பின் அர்த்தத்தை நான் யுகித்தவாறு புரிந்து கொண்ட தோரணையில் அவர் முகபாவம் இருக்கவில்லை.

'இவர் ஒரு அப்பாவி' என்று ஒருவேளை அவர் என்னைக் கணித்தாரோ என்றும் தோணிற்று. நல்லதொரு முட்டாள்தன்னைமேதாவி என்று அபிநயித்துக் கொண்டு மிக அநாயசமாகப் பார்ப்பது போல் நெற்றியைச் சுருக்கிக் கைப்புடங்கால் முகத்தை அழுத்திய அவர், "உண்மையில் கலாச்சாரம் என்று எதனைக் கருதுகின்றீர்கள்?" என்று சற்றும் எதிர்பாராத கேள்வியொன்றைத் தூக்கிப் போட்டார்.

நான் விறைத்துப்போனேன். நாம் இதுகாறும் எமது கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாகரீகம் என்று பேணிப் போற்றிப் புகழ்ந்து வந்த அற்புதக் கிருத்தியங்களெல்லாம் நவீன இயந்திரவளர்ச்சியில் செல்லாக்காசாகி விட்டன. வாழ்க்கையைச் செழுமைப்படுத்துவதற்கான நாகரீகம் இன்று ஒவ்வொருவன் மட்டிலும் மாறுபட்டு அகம்பாவத்துடன் தலை விரித்தாடுகின்ற கோலத்திலே தோற்றுவிக்கப் படுவதால், இதனடியாக எழுகின்ற கலாச்சாரம் எத்தகைய அஞ்சையானது என்பதும், அது வாழ்க்கையை முற்று முழுவதுமான போலி மனோபாவத்திற்கும், பழக்க தோஷத்திற்கும் இட்டுச் செல்லுகின்ற வெறும் மந்திரச் சொல்லாகி விட்டது என்பதும் புலனாகிற்று.

ஆக, நான் கலாச்சாரம் என்பதனை, 'அவர் ஒப்புக் கொள்ளும் விதத்தில் எவ்வாறு யதார்த்த பூர்வத்தோடு அர்த்த புஷ்டியாக வெளிப்படுத்துவது?' என்று யோசிக்கலானேன். எனது நீண்டகால அனுபவங்களைப் புடமிட்டுப் பார்க்கையில், இங்கே 'கலாச்சாரம்' என்று சொல்வதெல்லாம் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னை மகிழ்விப்பதற்கான --அவனவனே தன்னைக்கு

ஏதாவதொரு வகையில் ஒரு நிரந்தர மவுசு தேடப் பார்ப்பதற்காக - தனிதன் வசதிபோல் ஏற்படுத்திக் கொண்ட வைபவங்களைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. மனிதனின் தேவைகளைக் கடந்து மவுசுக்காகவே உண்டான இச்சம்பிரதாயங்கள் பூராவும் அறியாமை பெற்றெடுத்த குழந்தைகளாகும். சிலவேளை மனிதனின் அறிவு சான்ற ஆய்வுகளாக நிகழும் வைபவங்களாகவும் நிகழுகின்றன என்பதும் வாஸ்தவம்தான். 'இதனை இந்த மனிதருக்கு வகைப்படுத்தி வரலாற்று ரீதியாக விளக்கி வைப்போமா?' என்று அதற்கான ஆதாரங்களை மனசில் உருப்போட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அவரே சிலாகித்துச் சிரித்தவாறு, "சுத்த முட்டாள்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைச் சீரழித்துக் கொண்டு அந்த அழிவின் விளிம்பில் நின்று தத்தமது விளம்பரத்தைச் சுயம்புவாகப் பிரகடனப் படுத்துவதே கலாச்சாரம் என்றாகி விட்டபின்னும், தொடர்ந்தும் அது பற்றி விஸ்தரிப்பானது மிக வேடிக்கையான விஷயமாகத் தெரிகின்றதல்லவா?" என்று கேட்டபோது நான் வாயடைத்து நின்றேன்.

ஒரு சிறந்த முற்போக்குவாதி போல் இந்தக் கருத்தைச் சொன்ன இந்தப் பெரிய அறிவாளி, கலாச்சாரங்கள் அனைத்தையும் ஒரே தன்மையாகப் பார்க்கும் தோரணையை நோக்குகையில், 'அடி முட்டாள்தனமாகப் பேசும் பேதமை மிக்க சிறுவன் போலவும் இருக்கிறாரே' என்று எண்ணியபோது, இதுவும் ஒரு தமாஷாகப் பட்டது.

"கலாச்சாரம் எப்போதும் வாழ்க்கை நிலையிலிருந்தே வெளிப் படுகின்றது. இந்த வாழ்க்கை நிலையை எப்படி மனிதன் வகுத்துக் கொண்டான் என்பதிலிருந்தே அதற்கு அர்த்த முண்டாகிறது. மனிதன் வாழ்க்கையை விஞ்ஞான பூர்வமாகப் பார்க்கின்றபோது கையாளப்படும் கலாச்சாரம் ஒருவிதமாகவும், விஞ்ஞானத்தை நிராகரித்து அஞ்ஞானமாகப் பார்க்கின்றபோது கையாளப்படும் கலாச்சாரம் வேறுவிதமாகவும் அமைந்து விடுவதால் இந்த இரண்டில் ஒன்று எப்படையும் பொய்மையான தோற்றத்தோடு மனிதனை ஆட்டிப் படைக்கின்றது. இதற்குள் சிக்குண்ட மனிதன் தன்னைத் தானே சீரழிப்பதோடு அடுத்தவனையும் அதற்குள் தள்ளிவிட முனைகின்றான். இதற்கெல்லாம் காரணம் அவன் தான்

பார்க்கின்ற உலகத்தைப்பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக, தான் பார்க்காத பரலோகத்தைப் பற்றிப் பெரிதாகப் பீற்றிக் கொள்வதுதான். படைப்புக்களைப் பற்றியும், படைப்பாளன் பற்றியும் அறியவேண்டிய மனிதன் இவற்றை அறியும் திராணியற்று விட்டதால் வாழ்க்கை நிலையினைக் கண்டு பிரமித்துப் போய் சித்தங்கலங்கி விடுவதோடு, பயப்பிராந்தியால் தனக்கே புலனாகாத வேறு புதிய உலகத்தை மனசால் படைத்து விடுகிறான். இவனுடைய அறியாமை பெற்ற குழந்தை இவனையே ஆட்டிப் படைக்கின்றது. இதில் மானசீகமாகச் சுகம் காண விழையும் மனிதன் கானல் நீரில் தாகம் தீர்க்க அலையும் மானினம் போல் தானும் அலைந்து அடுத்தவனையும் அலையச் செய்கிறான். அதனால் வாழ்க்கை துன்பக் கேணியாக இருக்கின்றது. இந்தத் துன்ப சூயரங்களைப் போக்க இவன் கற்பிதம் பண்ணிய அநாசாரங்களையே கலாச்சாரங்களாக்கிக் கொள்கிறான். பெரும்பாலும் இந்தக் கலாச்சாரங்களே இன்று வாழ்க்கையை அர்த்தமற்றதாக, கேலிக்கூத்தாக, மிலேச்சத்தனமாக ஆக்கிவிட்டிருக்கின்றது. இது பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகின்றீர்கள்? "

மூளை மயங்கியவர் போல் திக் பிரமை கொண்டவராக எழுந்து நின்று எதையோ சிந்தித்த பாவனையில் புன்னகைத்த விறுத்தம், என்னிடமிருந்து இப்படி ஒரு கேள்வியை அவர் எதிர்பார்க்க வில்லையென்பதைக் காட்டிற்று. எனினும், இவர் ஏனையோர் போல் புரியாத விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்வதாகப் பாசாங்கு காட்டும் ஆபாசப் பேர்வழியல்ல என்பதில் எனக்கு ஐயம் இருக்கவில்லை. விஷயத்தைக் கிரகிக்கத் துடிக்கின்ற காந்தக் கண்கள் அவர்பாலிருந்தன. ஒரு வேளை கலாச்சாரம் பற்றிய விஷயங்களை நான் எடுத்துச் சொன்ன தோரணையில் புரியாமல் பிரமை பிடித்து நிற்கின்றாரோ என்றும் எண்ணத் தோன்றியது.

மனிதனின் உன்னத வாழ்வுக்கான கிருத்தியங்களே கலாச்சாரங்களாக விருக்க அக்கலாச்சாரங்களையெல்லாம் தனக்கே தெரியாத மாயா உலகின் நாகரீக மோஸ்தராக்கி விட்ட இந்த மனிதர்கள் மீது எனக்குண்டான வெறுப்பைக் காட்டிக் கொள்ளாமலே இதற்கான காரண காரியத்தை இவர்

அறிந்து வைத்திருக்கின்றாரோ என்று பரிசோதிக்க என்மனசு தூண்டிற்று. அப்போது அவர் சரஸ்வதியில் மூழ்கிய ஒரு சல்வாப நங்கையைப் போல் திமிறிச் சிரித்துக் கொண்டு, "கலாச்சாரம் பற்றி நீங்கள் சொல்வது நூற்றுக்கு நூறு உண்மைதான். ஆனால், நாங்கள் கிறித்தப் பேர்வழிகளை நம்பியே எங்கள் மூலதனங்களை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இன்னும் சற்று விரிவாகச் சொல்வதென்றால், இப்படியான முட்டாள்களை நாங்கள் உற்பத்தி பண்ணவில்லையென்றால் எங்கள் சாம்ராஜ்யங்கள் எப்பவோ அஸ்தமித்து விடும். ஆகையால்தான் நாங்கள் கற்பனாலோக வாத உலகத்தைப் பற்றியே சிந்தித்து உலகப் பிரச்சினைகளை முற்றாக மறந்து போகும் பிறவிகளை இத்தகைய கலாச்சாரங்கள் மூலம் ஓயாமல் சிருஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த விஷயத்தில் நாம் கையாளும் நுணுக்கமான பிரச்சாரங்கள் வெறுப்பிடித்த மிருக இச்சையை விடக் கேவலமானதுதான். ஆனால் நாம் இவற்றை நெகிழ்த்தினால் எமது நோக்கம் பிசகி விடும். எனவேதான் நாங்கள் கலாச்சாரத்திலும் இச்சாபூர்வ ஆபாசங்களை வளர்த்து விடுவதோடு இவர்களுடைய 'விவேகமுள்ள பெரிய மனிதர்கள்' என்றும் பறைசாற்றி வைத்துக் கொள்ளுகிறோம். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைக் கவனியுங்கள். நாம் சிருஷ்டிக்கும் அபூர்வ மனிதர்களுள் நீதிபதிகள், டாக்டர்கள், இஞ்சினியர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் என்றெல்லாம் அடங்குவர். இவர்கள் அனைவருமே எங்கள் கூலி உழைப்பாளர்களாக இருப்பதை இவர்களே அறியாமல் இருக்க, இவர்களை மாயத்திரை போட்டுக் கட்டிவைக்கும் மந்திரசக்தி எங்களிடம் உண்டு. அதுதான் மதம்...." என்றார்.

எனக்குத் தூக்குவாரிப் போட்டது. 'என்னைப் போலவே மதம் பற்றிப் பிசகின்றி அறிந்து வைத்திருக்கும் இந்த மனிதர், தனது வர்க்க குணம்சங்களை இப்படியெல்லாம் பட்டவர்த்தனமாக வெளிப்படுத்துகின்றாரே, வஞ்சகமற்ற குழந்தைத் தன்மையுடைய இந்த மேதாவியால் ஒரு கோடீஸ்வரப் பிரபுவாக எப்படி இருக்க முடிகிறது?' என்று வியந்தேன். எனது வியப்பினைப் புரிந்து கொண்டதோரணையில் அவர் தொடர்ந்து சொன்னார்: "ஒருவன் எப்பேர்ப்பட்ட புத்திசாலியாக இருந்த போதும், விஞ்ஞான ரீதியான வரலாற்றுடன் சமுதாயத்தைப் பார்க்கத் தெரியாவிடின்,

மதச்சேற்றுள் அமிழ்ந்திப் போய்விடுகிறான். இந்தச் சேற்றுள் புத்தையுண்டவனின் மேதைத் தனங்கள் எத்தகைய உன்னதமாயினும் அந்த மேதைத் தனங்கள் அவனை இந்தச் சமுதாயப் பிரச்சினைகளிலிருந்து முற்றாக நீக்கி விடுகின்றன. இதே மனிதனால் தோற்றுவிக்கப் பட்ட மதங்கள் வட்சக்கணக்கான தெய்வங்களையும் தோற்றுவித்து யுத்தக் களத்தில் இறக்கி விட்டுள்ளன. மதங்களின் வரலாறே தெய்வங்களின் யுத்தங்களாக ஆக்கிவிடப் பட்டிருக்கும் போது, மதச் சேற்றில் மூழ்கிப் போன ஒவ்வொருவருளும் உலகத்திற்குப் 'போதனை' செய்யும் பாங்கில் மாறிவிடுகிறான். இதனால் மதபோதகர்கள் சமுதாயத்தில் "நல்ல மனிதர்களாக" ஊசலாட முடிகிறது. இவர்களையே நாம் தெய்வ தொண்டர்களாகவும் போதகர்களாகவும் உற்பத்தி பண்ணிவிடுகிறோம். இவர்களைக் கொண்டு வீசர்களாகவும், விறுத்தப் பியர்களாகவும் உதவாக்கரைப் பேர்வழிகளை உற்பத்தி பண்ணப் பட்டவர்களை மழுங்கடிப்பதற்காக இவர்களால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட கலை, கலாச்சாரங்களே சமுதாயத்தில் வியாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. 'கலை இலக்கியங்கள் பொழுது போக்கிற்காக' என்ற சுவோகத்தின் பின்னணியும் இதுதான். மதங்களின் வழிபாட்டு முறைகளைக் கலாச்சாரங்களாகவும், இந்தக் கலாச்சாரங்களின் வெளிப்பாடாகக் கலைகளையும் ஆக்கிவிட்டிருப்பதால் தான், இப்பேர்ப்பட்ட கலை கலாச்சாரங்களால் புத்தி பேதலித்து போன ஜனக்குழாமை உற்பத்தி பண்ணி வருகிறோம். இப்பேர்ப்பட்டவற்றை நம்பியே எமது சுரண்டல் அமைப்பை எப்போதும் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடிகிறது.... மத ஆசாரங்களால் ஆணாதிக்கத்தை வலுப்படுத்தும் கைக்காரியமாகக் கீழைத் தேச நாடுகளில் பெண்களை உடன் கட்டை ஏற்றி உயிர்க் கொலை புரிவதை மகத்தான கலாச்சாரமாக ஆக்கிவிட்டதென்றால் பாருங்களேன்....."

'அடே சண்டாளா... கொஞ்சமும் ஈவு இரக்கமின்றி, உயிர்க் கொலைபாதகத்தையும் கலாச்சாரமாக்கி விட்டதை வேடிக்கையாகச் சொல்லும் இந்த மனிதன் நெஞ்சுள் இதயமா இரும்புத் துண்டா இருக்கின்றது?' நீறு பூத்த நெருப்பினன் போல் அவரை ஏறெடுத்துப் பார்த்தேன்.

அவர் ஒரு பரமசாது போல் எழுந்த மதுப்புட்டியை எடுத்து வாயில் உற்றிவிட்டுப் பொச்சடித்துக் கொண்டே, "ஒரு டோஸ் அடியுங்களேன்" என்று என்னைப்பார்த்துப் புள்ளகைத்தார்.

'தீப்பேர்ப் பட்ட மகா பாதகச் செயல்களுக்கு வழிசமைத்துக் கொண்டே, உலகத்துக்கு நீதியைப் போதிக்க உங்களால் எப்படி முடிபின்றது? உங்கள் நீதி, நேர்மை, மனச்சான்று, போதனை, யாவும் வெறும் போலிகளல்லவா?' என்று சாடி, அவர் வேஷங்களை அம்பலப்படுத்திவோமா என்றால், அவர் அப்படி ஒன்றும் வேஷதாரியாகத் தெரியவில்லை.

சிப்படியெல்லாம் மூளை குழம்பிப் போன நிலையில், அவர் ஐசனத்தில் அமர்ந்து சிகரட் புகையை இழுத்துக் கொண்டு, "நான் கூறியவற்றிலிருந்து நீங்கள் என்னை ஓர் ஈவிரக்கமற்ற மனிதர்" என்று கொள்வீர்கள், அப்படித்தானே?" என்று வினவி, நெற்றிப் புருவத்தைச் சுருக்கி என்னைப் பார்த்த போது அவர்மட்டில் என் நிர்ணயிப்புச் சரியாகவே பட்டது.

வேஷதாரியல்லவென்றாலும் கருமம் நீசத்தனம்தான். எனவே, அவர் சார்ந்த வர்க்க குணம்சங்களையும், மோசடிகளையும் கொடுமைகளையும் அம்பலப்படுத்திவிட எத்தனிக்கையில் அவர் தொடர்ந்தார்:

"உண்மையைச் சொல்லப் போனால் நாங்கள் மதங்களாலும், கேளிக்கைக் கலை இலக்கியங்களாலும், உலகத்தில் ஜனங்களை முட்டாள்களாகவும், புத்திசுவாஜீனமற்றவர்களாகவும் ஆக்கிவிடுவதற்குக் காரணமே, அவர்கள் மீது நாம் கொண்டுள்ள பாச உணர்வே தவிர, ஈனச் செயல்களுக்காக அல்ல. இந்த உலகத்தின் சுமைகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டு, அப்பேர்ப் பட்டவர்களை அந்தச் சுமைகளிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறோமல்லவா? அதனால்தான் அவர்கள் உழைக்கவும், பொழுது போக்கவும், தயிணிச்சையாக வாழவும் "சுதந்திரம்" வழங்கியிருக்கின்றோம். ஒருவர் வாழ்க்கை இன்னொருவரில் தங்கியிருக்கும் முறையை அவர்கள் சர்வகதந்திரமாக அனுபவிக்கும் போது ஜனநாயகவாதிகளான நாம் அதில் தலையிடுவதில்லை. சுதந்திர

ரத்தையும், ஜனநாயகத்தையும் பாதுகாப்பது எங்கள்
வட்சியமாதவால் இது ஒரு கடமையாகின்றது. எங்கள் இந்தப்
போக்கைக் கர்ண கடுரமாக எதிர்ப்பவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள்
மட்டும்தான்...."

இந்தக்கட்டத்தில் அவர் முகம் விகாரித்துக் கொண்டது.

செட்டைகழுற்றிய பாம்பின் கோலம் மெல்ல அவரிடமிருந்து
வெளிப்பப்போது உண்மையில் நான் உள்ளூர்
மகிழ்ச்சியடைந்தேன். இப்பொழுதுதான் மெல்ல என் பிடிக்குள்
அவர் சிக்கிவிட்டார்.

என்கண்கள் அவரை மினவி விழுங்கின.

(தொடரும்)

நன்றி

"ஒசை"யின் வளர்ச்சியிற் கரிசனை கொண்டு

விமர்சனங்கள்

ஆக்கங்கள் அனுப்பிவைத்த அனைத்து

வாசக - எழுத்தாளர்களுக்கும்.

பத்திரிகைக்குழு

அடுத்த இதழில்...

கலையும் இலக்கியமும் - 3

- சத்திய மூர்த்தி

சஞ்சிகையில் வெளியாகும் ஆக்கங்களுக்கு ஆக்கதாரர்களே
பொறுப்பாளிகளாவர்.

ஆசிரியர் குழு

வெளியீடு: வாசகர் வட்டம் - பரீஸ்